

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань правоохоронної діяльності

30 жовтня 2019 року

Веде засідання голова Комітету МОНАСТИРСЬКИЙ Д.А.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, шановні колеги. Будемо починати. У нас є 19 членів присутніх комітету. Кворум присутній. Пропоную обговорити запропонований порядок денний.

У мене є пропозиція. Оскільки у нас декілька законопроектів виносяться на розгляд Верховної Ради, ті, що до другого читання, вже завтра стоять в плані, тому розглянути їх в першу чергу разом із законопроектом 2237 щодо недоторканності народних депутатів України, щоб ми могли їх розглянути першими.

Ще які... Щоб змінити черговість, да, і першими розглянути саме ці законопроекти. Ще які є пропозиції по порядку денному?

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Є пропозиція не міняти черговість. Народний депутат Куницький очень просил идти по порядку денному. Он задерживается, но приедет как раз к обсуждению вопроса про зняття депутатської неприкосновенности. Очень хочет проголосовать. Просит порядок денний не менять.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви маєте на увазі саме по законопроекту 2237?

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Да. 2237 і 2237-1.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бо я пропонував і до другого читання в першу чергу розглянути.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Просил оставить в порядке денном в том...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тут традиційна пропозиція, оскільки у нас є автор пані Галина Янченко, щоб можна було розглянути. Так що питання знімається.

Ще є пропозиції по порядку денному, будь ласка.

МЕДЯНИК В.А. Ще є пропозиція щодо законопроекту номер 1132 про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо збереження родючих ґрунтів) відкласти щодо розгляду цього питання. Тому що ще не вирішене до кінця питання щодо робочої групи з Закону України про кримінальні проступки, а там є суперечливі питання. Тому прошу відкласти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто це проектом закону передбачається внесення змін до санкцій статті, яка вже змінена в законі про, так званому Законі про кримінальні проступки. Нагадаю членам комітету і присутнім, що 8 листопада за участі всіх правоохоронних органів відбудуться комітетські слухання на тему: "Готовність правоохоронних органів до запровадження інституту кримінальних проступків з 1 січня 2020 року". І думаю, що ми тоді після цього зрозуміємо: якщо є готовність...

МЕДЯНИК В.А. То вже можна буде розглядати це питання, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді ми цей законопроект, напевно, маємо якимось підкорегувати. Якщо буде відкладено, тоді, звичайно, ми повернемося до розгляду цього законопроекту.

МЕДЯНИК В.А. Так-так-так. Дякую, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Немає заперечень зняти цей законопроект? Тобто Максиме, тоді ми можемо, да, міняти послідовність?

В першу чергу розглянути послідовно законопроекти: 2237... Да, 2237-1...

МЕДЯНИК В.А. Да, прошу підтримати щодо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. І ті законопроекти, які ми готуємо до другого читання, щоб одразу їх проголосувати, і зняти... Який номер законопроекту?..

ПАВЛЮК М.В. 1132.

ГОЛОВУЮЧИЙ. 1132. Зняти... перенести розгляд на наступне засідання.

Хто за такий порядок денний, прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утрималися? Одноголосно. Дякую.

Тоді рухаємося згідно порядку денного. Перший закон, який ми розглядаємо, це проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою приведення у відповідність до Закону "Про внесення змін до статті 80 Конституції України щодо недоторканності народних депутатів України" (реєстраційний номер 2237), поданий групою народних депутатів. Там близько п'ятдесяти народних депутатів. Першою у цьому списку пані Галина Янченко, яка сьогодні присутня. І ми надамо їй слово.

Власне, прошу тоді, пані Галина, до слова, представити коротко цей законопроект. Мова йде про перше читання, нагадаю.

ЯНЧЕНКО Г.І. Шановні колеги, шановний голова! По-перше, дякую вам за запрошення, дякую за те, що розглядаєте цей законопроект сьогодні першим у порядку денному.

Коротко представляю, про що він, суть, передісторію. У вересні ми разом з вами ухвалили рішення про зміни до Конституції України. Зокрема

Йдеться про статтю 80, яка раніше гарантувала депутатам, власне, депутатську недоторканність. Ця ініціатива об'єднала сесійну залу: "за" проголосувало 373 депутати. Це рекорд цього скликання і загалом це велика рідкість, коли на пленарному засіданні депутати голосують настільки одноголосно.

Разом з тим, ми повинні довести розпочату роботу до завершення і гармонізувати всі інші закони України із цими змінами до Конституції, які вступають в силу з 1 січня 2020 року.

Тому вашій увазі сьогодні пропонується законопроект №2237. Цей законопроект був визнаний Президентом як невідкладний 25 жовтня, власне, тому що ми повинні знову ж таки, нагадаю, завершити процедуру узгодження інших законопроектів із змінами до Конституції до 1 січня наступного року. Власне, після змін до Конституції ті чи інші аспекти депутатської недоторканності залишаються ще в трьох законах. Йдеться про Кримінально-процесуальний кодекс, про Закон України "Про статус народного депутата", а також про Регламент України, "Про Регламент Верховної Ради України". Поки парламент не внесе відповідних змін у ці три законопроекти, фактично ми будемо жити в правовій певній невизначеності і в правовій колізії.

Що саме пропонується даним законопроектом? Торкнуса усіх трьох, власне, законів, куди даним законопроектом вносяться зміни. По-перше, це Регламент Верховної Ради. Тут ми пропонуємо виключити цілу главу, яка раніше дуже детально описувала процесуальні дії і участь Верховної Ради та органів Верховної Ради в цьому процесі. Оскільки згідно з змінами до Конституції Верховна Рада більше не матиме жодного впливу на процес притягнення народних депутатів до відповідальності, цю главу ми пропонуємо виключити повністю.

Друге. Це Кримінально-процесуальний кодекс. Сюди ми вносимо найбільш детально пропрацьовуємо, власне, цей закон і вносимо цілий ряд змін, зокрема законопроект передбачає, що починати досудове

розслідування, де ймовірним фігурантом може бути народний депутат, а також вносити відомості в Єдиний державний реєстр досудових розслідувань буде Генеральний прокурор України або особа, яка виконує його обов'язки. Також йдеться про те, що, нагадаю, безпосередньо розслідування ймовірних злочинів народних депутатів може розслідувати винятково НАБУ та ДБР, інший аспект, який де ми також залишаємо, фактично, такий запобіжник. Є питання початку негласних слідчих розшукових дій, питання обшуку і арешту, і затримання народних депутатів. Тут ми також пропонуємо, щоб такі дії по народних депутатах відбувалися винятково за погодження Генеральним прокурором.

І по-третє, в останній закон, а саме Закон "Про статус народного депутата України" ми пропонуємо внести такі зміни: ще раз чітко визначити, що народні обранці не несуть відповідальності за свою політичну діяльність, але все, що є і робиться народними депутатами за межами стін парламенту, є їхньою відповідальністю. І відповідно сховатися від правосуддя більше не вийде.

На завершення хочу сказати, що, власне, даний законопроект, він викликав великий резонанс у стінах парламенту. Законопроект підписало майже півсотні народних депутатів, що ще раз підкреслює і інтерес суспільний, інтерес народних депутатів до цього законопроекту і його важливість. Разом з тим, було проведено цілий ряд зустрічей, нарад, консультацій з народними депутатами і фракції "Слуга народу", і представниками інших фракцій. Також було проведено засідання підгрупи профільного комітету. І хочу вас одразу поінформувати, що, в принципі, вже зараз є певні пропозиції щодо змін, які можна було б розглянути між першим і другим читанням. Хоча зараз, хочу нагадати, що ми розглядаємо цей законопроект перед першим читанням, і в нас ще є буде залишатися можливість попрацювати над цією моделлю, формулою і внести певні правки між першим і другим читанням.

Але ті правки, на які ми як автори законопроекту звернули увагу, в тому числі завдяки вашій, колеги з інших фракцій, увазі. Йдеться про 2 наступних концептуальних зміни. По-перше, змінити формулювання щодо участі Генерального прокурора, зокрема в погодженні НСРД і дозволу на затримання, із підтримки на погодження. Таким чином, фактично, безпосередня або фізична участь Генерального прокурора в процесуальних діях не буде потрібна. Але потрібно буде, фактично, його віза, дозвіл, і таким чином, ми будемо розуміти, що Генеральний прокурор, він знає, що відбувається у тому чи іншому провадженні.

І також друга концептуальна річ, яка обговорювалася і, в принципі, яка підтримується, це питання можливості арешту народного депутата на місці злочину у випадку... Затримання, да, перепрошую. Затримання у випадку, якщо це сталося, по-перше, на місці злочину, і по-друге, йдеться про тяжкий або особливо тяжкий злочин, який пов'язаний із... який міг спричинити загибель людини.

Готова відповісти на ваші питання, якщо такі є, враховуючи, що зараз ми виносимо законопроект у сесійну залу на перше читання, то я би просила вас його підтримати і продовжити діалог, продовжити роботу в форматі правок між першим і другим читанням.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Галино.

Я би пропонував одразу одному з авторів альтернативного законопроекту 2237 пані Олександрі Устіновій доповісти і після цього – питання, відповіді до авторів і, власне, співповідь від підкомітету.

Будь ласка, пані Олександра, прошу.

УСТІНОВА О.Ю. Дякую дуже.

Щиро дякую колезі, що вже наголосила на ті моменти, які були опрацьовані до... на підкомітеті до навіть нашого розгляду цього

законопроекту на комітеті. Єдине, я б дуже хотіла наголосити ще на одному моменті, на якому ми дійшли згоди на підкомітеті. Окрім заміни слова, підтримання на погодження і більш детально прописаного 482-2, ми також зазначали, що розгляд клопотань буде здійснюватися місцевим судом, а не апеляційним, тому що апеляція в апеляції – це, ну... Да, не має апеляційної інстанції. Тому ми відповідно... Колеги, я хочу, щоб це знову ж таки було погоджено, ми це погодили на підкомітеті, що це теж буде виправлено в законопроекті, якщо все ж таки буде підтриманий за основу законопроект, який пропонує пані Галина.

Тим не менше, є дуже суттєві речі, які все одно відрізняють цих два законопроекти, і вони, я би сказала, є основними, навколо чого зараз відбуваються всі дебати і дискусії.

Колеги, особливо з партії більшості, давайте говорити чесно: ми, і партія "Голос", і партія "Слуга народу" обіцяли нашим виборцям, що недоторканність з народних депутатів буде повністю знята. Те, що пропонується зараз законопроектом від "Слуги народу", це не зняття недоторканності, а часткове обмеження недоторканності.

Що зараз... як зараз це працює? Зараз, фактично, внести в єдиний реєстр, в ЄРДР внести справу, впровадження по народному депутату може будь-хто з правоохоронних органів у цій країні, а потім має передати за підслідністю.

Що пропонуєте ви? Що це може зробити одна виключно людина в цій країні? Ми зараз маємо справи, ми, наскільки я розумію, завтра будемо розглядати подання по народному депутату, наприклад, Дубневичу. І давайте, ми всі чудово розуміємо, що якби той закон, який ви зараз пропонуєте нам проголосувати, працював кілька років тому, цієї справи би не було апріорі. Тому що я собі слабо уявляю, як колишній Генеральний прокурор, який був колишній керівник фракції "Блоку Петра Порошенка", відкрив би кримінальне провадження проти свого ж колеги з "Блоку Петра Порошенка". Так само це стосується і багатьох інших кримінальних

проваджень, які зараз вже дійшли до суду, які ми бачили по колишнім народним депутатам.

Крім того, скажімо, в нас зараз по народним депутатам фактично можуть працювати дві структури в Україні, да. Це Національне антикорупційне бюро і це Державне бюро розслідувань. Зараз, якщо, скажімо, не знаю, Національне антикорупційне бюро виявить, що депутат збрехав в декларації, але не буде заявника, вони самі це виявлять, – вони не зможуть внести це в ЄРДР. Їм треба буде йти до Генерального прокурора, давайте говорити ще раз тоді, і Генеральний прокурор у нас є...

Почитайте, я, пане Григорій, я вас дуже прошу, детально почитайте, як це прописано в законопроекті, за фактом зараз не може бути відкрите. Відкрито, якщо є підозра, що там все ж таки народний депутат може бути причетний. Так само, якщо це буде якийсь вбивство, ми ж не можемо писати, що це особа, яка ймовірно є народним депутатом. Ми чітко прописуємо, хто є ця особа, яку вона посаду обіймає.

Тому дуже багато злочинів, по багатьох злочинах доведеться все ж таки їхати до Генерального прокурора і змушувати його вносити в ЄРДР або йти до суду. І це лише в тому випадку, коли буде заявник. Якщо заявника не буде, то просто так внести в ЄРДР це буде неможливо.

Я дуже прошу не обмежувати до однієї людини в цій країні можливість відкривати кримінальні провадження проти народних депутатів. Це не зняття недоторканності, це обмеження недоторканності і ключик до тієї недоторканності в руках однієї особи.

Дякую дуже.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз перейдемо до питання виступів народних депутатів. Я лише хочу зауважити все ж таки, що якщо це єдине питання, яке розділяє нас в цьому, щоб ми досягли мети по цьому законопроекту, то я думаю, що це можна буде вирішити до другого читання. Це раз.

По-друге. Якщо ми говоримо про реєстрацію в Єдиному реєстрі досудових розслідувань, то згідно Кримінально-процесуального кодексу все ж таки це дія, ну, фактично, є автоматичною і в ста відсотках випадків суд задовольняє питання про те, щоб внести в ЄРДР. Або як більшість діє правоохоронців, порушується справа і відкривається провадження щодо суб'єкта, де немає поки що там фігуранта цієї справи, да, власне, народний депутат і також може це відбуватися. Тому я не бачу в цьому проблеми, але якщо це єдине питання, то я думаю, що ми однозначно можемо до другого читання його доточити.

Будь ласка, в порядку черговості. Прошу, ви, потім – ви. Прошу вас. В режимі обговорення, будь ласка, да, пане Григорій.

МАМКА Г.М. Дуже дякую за можливість першому виступити при обговоренні дуже важливих законопроектів. Правда, ми не побачили щодо зняття недоторканності і Президента, і суддів, але по народним депутатам ми вже бачимо, це перший такий основний момент.

Але хочу нагадати всім колегам, що немає проблеми в НАБУ виявляти щодо інформування недостовірних даних до своїх декларацій. НАБУ не може внести відомості до ЄРДР без висновку НАЗК. НАЗК має право тим паче новий законодавство наділяє повноваженнями отримувати, да, анонімні повідомлення, щойно НАЗК про це сказало відкритим текстом, що вони цей механізм використовували й до цього, до голосування. НАЗК робить висновок. Підніміть керівника НАБУ виступи медійні перед людьми, і на підставі висновку вони вносять ці відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Сама процедура внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань як слідчого, як керівника органу досудового розслідування, як процесуального керівника, в тому числі Генеральна прокуратура... Генерального прокурора, вона є єдина. Якщо громадська організація написала заяву про вчинений злочин, повноважена особа зобов'язана в

обов'язковому порядку внести відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування. Якихось обмежень щодо депутата чи звичайного факту скоєння злочину в даних заявах ніхто не перевіряє і не наділений повноваженнями. На даний час можна внести відомості до ЄРДР відносно любої людини, проводити негласні слідчі розшукові дії, а потім закрити справу і не відповідати. Механізм про цей... ну я хочу з практичного боку зрозуміти: громадянин України встановив факт скоєння того чи іншого злочину, не який скоюється, да, й депутата затримали на місці, а який скоєний 5 років назад, написав заяву і розкажіть мені, ініціатори закону, що нада зробить громадянину України, щоб попасти до Генерального прокурора. Питання дуже просте. По пошті надіслати, дойде до нього. Якщо по пошті надсилати, то це визначений термін – 10-20 днів. Ми хочемо об'єктивно розслідувати чи не об'єктивно? Сама процедура внесення до ЄРДРу вона не змінюється і запобіжників і попередження про відповідальність особи, яка внесла недостовірні відомості до заяви про вчинений злочин, цього не існує. Крім допиту потерпілого, але допит потерпілого – це вже стадія розслідування кримінального провадження.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це більше як виступ, я так розумію.

Автори щось хочуть? *(Шум у залі)*

МАМКА Г.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максиме, будь ласка.

БУЖАНСЬКИЙ М.В. Уважаемые коллеги! Уважаемый глава комитета, уважаемая Галина! Да, действительно, когда мы шли на выборы, мы обещали отменить депутатскую неприкосновенность и, да, действительно парламент практически рекордным количеством голосов проголосовал за ее снятие. Но я напому вам всем, что кроме обещаний отменить депутатскую

неприкосновенность, которая никоим образом не влияет на жизнь обычного гражданина, мы обещали дать стране Генерального прокурора, который будет защищать наших граждан, который будет защищать их жизнь, их имущество, их здоровье и так далее, и так далее, будет защищать наше государство в первую очередь.

На данный момент мы имеем Генерального прокурора господина Рябошапку, который всеми имеющимися у него средствами прячет от правосудия совершившего убийство гражданина Стерненко. Мы имеем Генерального прокурора Руслана Рябошапку, который в течении 60 дней умышленно срывает любые следственные мероприятия в отношении бывшего Президента страны Петра Алексеевича Порошенко, таким образом покрывая его и давая ему возможность избежать ответственности. Мы имеем Генерального прокурора, который за 60 дней не сделал абсолютно ничего, вообще ничего не сделал, кроме полного развала в прокуратуре вызванного не самой удачной реформой прокуратуры. Мы в конце концов имеем Генерального прокурора, который работает ровно столько же сколько и мы с вами, коллеги, буквально на 6, на 7 часов меньше чем мы, в тоже время у нас уже есть определенные результаты как позитивные, так и негативные. Граждане задают вопрос, каким образом этот человек возглавил Генеральную прокуратуру, человек, который покрывает преступника?

К чему я все это говорю? В законе, который предлагает уважаемая Галина и группа депутатов равно как и в законе, который предлагает уважаемый Александр, ответственность за уголовное либо какое другое преследование народных депутатов, ответственность за привлечение их к ответственности, простите за тавтологию, лежит на Генеральном прокуроре, на человеке, который, как я сказал ранее, не просто не выполняет свои функции. На человеке, который прячет преступников-убийц от правосудия, который принял у себя в кабинете убийцу и не принял вдову убитого.

Александра совершенно справедливо сказала, что Юрий Витальевич Луценко никогда в жизни не завел бы дело на своего однопартийца

Дубневича. Наверное, это действительно так, могу только предполагать. А мы имеем дело с Генеральным прокурором, который категорически отказывается уголовно преследовать господина Порошенко, несмотря на то, что во время президентских выборов и во время парламентской компании были четкие обещания дать стране справедливость и правосудие. В таких условиях я категорически не вижу возможности дать этому человеку власть над решением судьбы народного депутата и влиять, таким образом, на процесс парламентский, это, во-первых. Во-вторых, я в понедельник на закрытой встрече Президента с фракцией задал ему конкретный вопрос, почему Генеральный прокурор покрывает убийцу. Президент сказал, что ему нужно несколько дней на то что бы разобраться. Простите, пожалуйста, до тех пор, пока мы не разобрались с этим вопросом, я не вижу возможности переходить к следующему вопросу.

У нас до 1 января еще два месяца. И мы вполне можем даже не в турборежиме, а в нормальном режиме проголосовать предлагаемый Галиной закон. Я поддержу его в этом случае. И если у меня есть какое-то влияние использовать на то, чтобы убедить своих коллег поддержать его, тогда, когда мы решим вопрос деятельности Генерального прокурора. Я очень прошу вас либо отложить этот вопрос на комитете, либо не поддерживать его. Потому что таким образом мы ставим парламентариев и фракций большинства, и фракций оппозиции в зависимость от человека, который покрывает преступников. Я хочу вам напомнить, что за эти 60 дней ни Порошенко привлечен к ответственности. Пашинского Генеральный прокурор отправил, подписал подання только после того, как его практически заставили это сделать физически, и более того, никаких обвинений в чем-то другом, кроме как стрельбе в господина Химикуса Пашинскому не предъявлено. Это саботаж правосудия. Вы все видели, как Гладковский вышел за залог в 10 миллионов, абсолютно смешные обвинения, и другая мера пресечения ему предъявлена не будет. Ни Порошенко пошел в тюрьму, а Лукаш предъявили уточненное обвинение, будто это Елена Лукаш эти 5 лет крала.

Смотрите, я предлагаю вам, народным депутатам, которых избрали граждане Украины, занять принципиальную позицию и сказать в данный момент свое нет, отложить этот вопрос и вернуться к нему тогда, когда мы принципиально решим вопрос деятельности Генеральной прокуратуры. Будем готовы сделать это завтра – завтра, нужно будет собраться ночью – соберемся ночью и снимем депутатскую неприкосновенность. Но тогда, когда мы будем понимать, что Генеральный прокурор выполняет свои функции, что он по-прежнему член той команды, в которой мы все шли на выборы, что мы можем сказать гражданам: Генеральная прокуратура работает, а мы сняли с себя неприкосновенность.

Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

КИВА І.В. Народный депутат Кива Илья Владимирович.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександра, дасте відповіді. Я так розумію, що прозвучала відповідь. Можна Ілля, коротка репліка співавтора.

КИВА І.В. Я извиняюсь.

УСТИНОВА О.Ю. Пане Максим, дивіться, я дуже прошу, у нас чомусь останніх там два місяці Верховної Ради все крутиться навколо персоналій. Ми маємо будувати інституцію, незалежно від того це буде Рябошапка, Луценко, Шокін чи ще хтось, вибачте, скільки у нас вже було генеральних прокурорів після Майдану. Саме тому той законопроект, який пропонується мною, чітко прописує, що не лише Генеральний прокурор може внести відомості до ЄРДР.

Колеги, ми вчора проголосували в першому читанні кнопкодавство. Кнопкодавства тепер, якщо буде проголосовано таки в другому, це теж буде

кримінальний злочин. І по всіх кнопкодавам це теж буде вносити виключно особисто Генеральний прокурор, хоча має розслідувати ДБР. Тому у мене велике прохання, от я погоджуюся абсолютно, що давайте не говорити про окремих людей, давайте говорити про інституції. І якщо у нас вже розслідують народних депутатів не лише Генеральна прокуратура, але і ДБР, НАБУ і САП, давати їм так само ці можливості вносити до ЄРДР оці відомості.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ілля.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. А я все-таки пропоную говорити про персоналіях. Потому что когда у нас не работает система, вот изменять систему можно вечно. Давайте начнем с чего-то мелкого, заставим работать его. Возьмем следующего – заставим работать его. И вот таким образом построим. А взагалі это не о чем, все вокруг колхозное и все вокруг мое.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ілля.

КИВА І.В. Спасибо большое за предоставленное слово.

Кива Ілля Владимирович, "Оппозиционная платформа – За жизнь". Здесь я буду говорить от лица оппозиции, от лица второй парламентской фракции. На сегодняшний день фактически мы пытаемся всеми силами, я больше в этом уверен, каждый из нас вносит лепту в построение демократического общества, демократической структуры, демократического государства. И это лежит в основе, наверное, всех наших действий и присутствия.

Демократическое общество предусматривает позицию оппозиции, к которой я сегодня отношусь. И сегодня оппозиция может уничтожаться теми, скажем так, нечистыми на руку людьми, которых мы привели к власти. А я

сегодня опять же полностью соглашаюсь с позицией Максима Аркадьевича, который говорит: "Но вы вспомните, ведь мы дали квоту доверия человеку, который с первых дней начал покрывать преступность". И тогда скажите мне, пожалуйста, если ему ничего не мешает хоронить уголовные дела в отношении убийства, то что тогда ему тогда помешает, в принципе, давить уголовными делами позицию оппозиционных партий? И тогда в чем демократия?

Я четко высказываю и не боюсь говорить свое мнение, нравится это кому-то или не нравится. Я на сегодняшний день считаю, что я сделал ошибку, поддержав кандидатуру Рябошапки и дав свое согласие на выдвижение его Генеральным прокурором, потому что его действия говорят об обратном, и на сегодняшний день, фактически дав ему еще больше полномочий власти, мы фактически ставим под вопрос вообще систему демократии в нашей стране, вот о чем сегодня нужно говорить.

Поэтому, извините, вы говорите о том, что мы строим институт власти. Так вот этот институт власти не должен предусматривать подобных личностей, которые могут влиять на судьбы людей, на судьбы украинского народа, понимаете как? Потому что ведь все начинается с малого в действительности все состоит из нюансов. Мы можем их не замечать. Но дело Стерненко, которое было спущено, спрятано ... И вот это потакательство убийцам, вот как раз и привело сегодня к моей однозначной позиции.

Я буду просить вас рассмотреть возможность о внесении в Верховную Раду недовіри до Генерального прокурора. А до этого момента я считаю, что любые действия в отношении снятия неприкосновенности с народных депутатов – это сегодня всего лишь навсего манипуляция и удар по демократии. Потому что я прекрасно понимаю, пані Галина, нужно поставить фракцию "Слуги народа" в 256 человек в стойло для того, чтобы они не расползлись, и их можно было контролировать. Но не путем уничтожения

демократии и формирования... Ну, это моя позиция! Тоталитарного режима в нашей стране. Поэтому...

НЕКЛЮДОВ В.М. Почему поставить в стойло?

КИВА І.В. В стойло для контроля.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Владлен, тихенько...

КИВА І.В. Да, мы сейчас... В чем...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ілля! Я прошу этично висловлюватися.

КУНИЦЬКИЙ О.О. А можно более предметно, перейти к обсуждению, если можно.

КИВА І.В. Я имею право на свою точку зрения. Правда?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Этично, єдине.

КИВА І.В. Мы сейчас разберемся. Я прошу прощение. Еще раз говорю, я прошу прощение. Если у вас есть вопросы, мы сейчас выйдем, и там вы мне их зададите. Я хочу высказать свою точку, на которую я имею право. Вы поняли меня?

Поэтому еще раз говорю, не за какие законы сегодня на нашем комитете я как, опять же, член оппозиционной партии голосовать не буду. Это моя позиция. Спасибо большое.

НЕКЛЮДОВ В.М. Скажіть, будь ласка, ви сказали таку термінологію "хоронить дела", що ви маєте на увазі? Дословно "хоронить дела".

КИВА І.В. Дословно перевожу вам, что в моем ...

НЕКЛЮДОВ В.М. Яке процесуальне рішення ви під цим...

КИВА І.В. Я понял. Вы сегодня адвокат Генерального прокурора?

НЕКЛЮДОВ В.М. Ні, я хочу, щоб ви...

КИВА І.В. Хорошо, уточнить хотите. Правильно?

НЕКЛЮДОВ В.М. Я хочу щоб ви висловлювались конкретними термінами. Яке процесуальне рішення по цій справі прийнято...

КИВА І.В. Смотрите, я прошу прощение. Значит, что я имею ввиду в отношении "хоронить дела". Когда проведены следственные действия. Когда проведена экспертиза, когда установлено состав преступления, когда подготовлено подозрение, когда есть решения суда в отношении данного уголовного процесса, данное уголовное дела изымается и фактически хоронится там, где оно пролежала последние 3 года – в Службе безопасности Украины. Да, мы сегодня каждые... многие из нас подали опять же депутатские звернения и в ДБР, и непосредственно в СБУ. Я говорю сегодня о деле Стерненко, которая всячески, всячески системно уничтожается, и вот именно это я и имел в виду. Потому что я считаю, что мы не имеем права и это преступление покрывать, и сокрывать преступников, убийц, не доводя истину.

НЕКЛЮДОВ В.М. Ви знаєте, про що йде мова?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Владлен! Владлен, ви виступили, ви задали запитання. Будь ласка.

НЕКЛЮДОВ В.М. Я прошу, да, і у мене ще таке прохання до вас, щоб ви дотримувались депутатської етики і взагалі прав норм моралі. Тут у нас немає на комітеті немає образ. Чому ви ображаєте фракцію, чому ви ображаєте депутатів?

КИВА І.В. В каком контексте?

НЕКЛЮДОВ В.М. Я не хочу даже повторювати...

КИВА І.В. Чего?

НЕКЛЮДОВ В.М. ...того, що ви висловлюєте.

КИВА І.В. Я сказал о том, что нужно держать в стойле, потому что расползаются люди, а это так и происходит.

НЕКЛЮДОВ В.М. Це ваша думка. Не нав'язуйте...

КИВА І.В. Да, так это моя субъективная думка, я прошу прощения. Еще раз вам говорю, это же не значит... Так я прошу прощения, это моя субъективная думка, понимаете? Это то, что я вижу, потому что я являюсь фактически частью данного процесса, частью парламента, который сегодня... действия, которого направлены на сформирования тоталитарного режима в нашей стране. Вот и все. И на уничтожение демократии. Я могу высказать это мнение?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КИВА І.В. Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, пані Галина.

ЯНЧЕНКО Г.І. Шановні колеги, дуже дякую вам за висловлені думки і пропозиції. Я щиро сподіваюся, що останні репліки останніх виступаючих не були пов'язані з бажанням все ж таки зберегти залишки депутатської недоторканності для себе, тому що знову ж таки ми внесли зміни до Конституції, стаття 80 з нового року запрацює в іншому формулюванні. Тому не варто триматися за ці залишки депутатської недоторканності. Ми маємо бути послідовними і виконувати обіцяне до кінця. Це перше.

Друге. Власне, під час підготовки даного законопроекту ми вивчали і іноземний досвід, вивчали рекомендації Конституційного Суду, це в контексті, власне, внесення змін до Конституції, вивчали також і висновки Венеційської комісії. Так ось, всі вони говорять про те, що депутатська недоторканність в тому вигляді, в якому вона мала місце в Україні, це, вибачте за непарламентський вираз, перебор. Тому депутатська недоторканність має бути суттєво обмежена.

Так, якщо ми говоримо експертною термінологією, то саме обмежена, тому що ми залишаємо недоторканність в політичних висловлюваннях, пані Олександра Устінова, ми залишаємо індемнітет. Тобто за висловлювання, за голосування депутати не можуть бути жодним чином притягнуті до відповідальності. Тому принаймні, враховуючи те, що є індемнітет, є захист по політичній цій..., якщо говорити суто експертною термінологією, то це є обмеження. Якщо говорити так, щоб зрозуміло суспільство, то це є скасування депутатської недоторканності, тому що ключовим в даному законопроекті є те, що ми забираємо Верховну Раду та будь-які її органи від прийняття рішення, від участі у проведенні, у притягненні народних депутатів до відповідальності.

Чому важливо було забрати Верховну Раду та будь-які органи? Тому що фактично, коли на регламентному комітеті або під час пленарного засідання на всю країну під камери оголошується про те, що по певному депутату є підозри і відповідно у правоохоронних органів є бажання почати збирати якісь певні докази цим ймовірним злочинам, то зрозуміло, що ніяких доказів бути далі не може, вони будуть знищені і так далі. Фактично участь Верховної Ради в цьому процесі порушувала таємницю слідства. Але разом з тим, чому я говорила про Конституційний Суд, про Венеційську комісію, тому що вони рекомендували запропонувати певні запобіжники, і тому в даному законопроекті якраз запобіжником і виступає Генеральний прокурор, який за нашою пропозицією здійснює погодження НСРД, власне, клопотання про дозвіл на затримання, а також внесення даних в ЄРДР.

Шановні колеги, якщо ваші висловлювання щодо можливої недовіри до Генерального прокурора мають місце, то я би хотіла задати вам питання, а які скажіть, будь ласка, є ваші пропозиції? Якщо ви пропонуєте забрати Генерального прокурора з цієї моделі як запобіжник і не залишати жодних запобіжників, давайте це обговорювати між першим і другим читанням. Але зараз пропоную нам все ж таки бути послідовними. Проголосувати, підтримати або висловити свої пропозиції по цьому законопроекту. Відправити законопроект на перше читання. І далі між першим і другим читанням говорити, продовжувати обговорення моделі зміни запобіжників які залишаться, або які будуть прибрані.

Тому дякую вам за увагу. І прошу все ж таким підтримати даний законопроект до першого читання.

УСТІНОВА О.Ю. Я перепрошую, можна репліку, тому що все ж таки до мене зверталася колега.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу.

УСТІНОВА О.Ю. Обмежена недоторканність не має жодного стосунку і до індемнітету, про який ви говорите. Обмежена недоторканність, так як я це назвала, це означає, що, фактично, проти народного депутата ніхто не зможе розпочати кримінальне провадження окрім Генерального прокурора. І ви ставите не один запобіжник, ви ставите два. І обидва запобіжники – це Генеральний прокурор. Зараз є чудовий запобіжник, який я підтримую вас і він є в моєму законопроекті – ця підозра має бути підписана особисто Генеральним прокурором або виконуючим обов'язки. Цього запобіжника достатньо. А от розпочати провадження повинні ті органи, які потім будуть їх розслідувати. Чи це ДБР, чи це Національне антикорупційне бюро, або в нас ще є Антикорупційна прокуратура, яка якраз і була створена для того, щоб розслідувати антикорупційні злочини високопосадовців. Тому не треба зараз змішувати і маніпулювати тим, що я говорила. Це до індемнітету не має жодного стосунку, і він теж передбачений в моєму законопроекті.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, позиція підкомітету, Максим Павлюк, прошу.

Давайте останнє запитання, щоб ми просто не затягували з цим питанням.

ЯЦИК Ю.Г. Так, дякую.

Скажіть, будь ласка, зі змісту даного законопроекту я все ж таки для себе не зрозуміла, який прокурор буде здійснювати процесуальне керівництво за досудовим розслідуванням відносно народного депутата? Оскільки стаття 482 зі значком прим.2 передбачає лише особливості початку досудового розслідування. А який саме орган буде здійснювати процесуальне керівництво, для мене так, я для себе незрозуміла, оскільки це істотні дії, які будуть супроводжуватися протягом всього строку досудового розслідування. Ми бачимо, що Генеральний прокурор може погоджувати клопотання

відповідні, повідомлення про підозру підписувати, але є і безліч саме процесуальних дій, пов'язаних з допитом свідків, проведенням слідчих експериментів і таке інше, призначенням експертиз. Всі ці питання, на який орган, на яку посадову особу будуть покладатися?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте я коротко відповім. Оскільки тут мова йде про здійснення досудового розслідування тим органом, в підслідності якого буде знаходитись відповідне провадження, це може бути або НАБУ, або ДБР. Відповідне процесуальне керівництво буде здійснювати той процесуальний керівник, який здійснює процесуальне керівництво за цим органом.

ЯЦИК Ю.Г. Територіально де буде знаходитися?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, як це працює на сьогоднішній день. Особливості визначаються пропозиціями в законопроекті.

Будь ласка, Олександр.

ЯЦИК Ю.Г. Да. Тому у зв'язку з цим чому до статті 36 вносяться зміни, де саме не лише Генеральний прокурор, а й керівники обласних прокуратур можуть повідомляти особі про підозру?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому що це визначено в особливостях, що не тільки з приводу народних депутатів, а, наприклад, з приводу адвокатів, місцевих депутатів місцевих рад відповідні рівні прокурорів...

ЯЦИК Ю.Г. Загальна норма, ви маєте на увазі?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так. В загальну норму вносять право всім рівням прокурорів здійснювати відповідні процесуальні дії.

Будь ласка, пан Олександр. Чи ще є питання?

ЯЦИК Ю.Г. Да, у мене ще одне питання стосовно так званого індемнітету, який стосується виключно щодо того, що депутат не несе відповідальності за голосування і виступи в Раді. Ми обговорювали, що депутатська діяльність не обмежується виключно діяльністю, яка відбувається в Раді. Тож яким чином планується вирішити питання доступу депутата, там, виходу на підприємство, робота з депутатськими зверненнями, запитами яким чином убезпечена буде діяльність в цій галузі, в цій сфері? Зустрічі з виборцями, проведення, участь в мітингах?

ЯНЧЕНКО Г.І. Шановні колеги, власне, два коментаря. По-перше, такі повноваження, да, депутата, вони на сьогоднішній день передбачені, наприклад, про безперешкодний доступ до установ і організацій усіх форм власності, про звернення, запити і так далі. Тобто, фактично, ми жодним чином не обмежуємо права народних депутатів, ми не вносимо ніяких змін до інших прав, якщо я не помиляюся, які встановлені в Законі України про статус народного депутата.

Разом з тим, ще раз хочу нагадати, що ми розглядаємо цей законопроект і плануємо його винести у пленарне засідання до першого читання. У вас буде можливість подати правки і пропозиції, якщо такі будуть мати місце, між першим і другим читанням.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Не чути)*

БАКУМОВ О.С. Дякую.

Шановний головуючий, шановні присутні, я хочу наголосити на тому, що ми все ж таки з вами взяли на себе зобов'язання. Я вважаю, що ми зобов'язані інституційно запровадити ефективний механізм притягнення до кримінальної відповідальності народних депутатів України, які вчинили

відповідне правопорушення. Однак, одночасно ми з вами повинні і зробити такий механізм, щоб він не був сферою певних зловживань.

Я не погоджуюся з вами, що... От були висловлювання, що ґрунтовно опрацьовані ті моделі, які є в інших країнах світу, зокрема от, що всі апелюють таким поняттям як недоторканність, як імунітет, індемнітет, хоча я так бачу як фахівець в галузі конституційного права і доцент по цій кафедрі, що ніхто не розуміє, що це за поняття. Чому? Тому що недоторканним у нас є тільки Президент відповідно до статті 105.

Що таке недоторканність? Це неможливість і нездатність нести кримінальну відповідальність на момент виконання чи в період виконання своїх повноважень. Все інше, що існувало до, і що буде існувати після, це є тільки спеціальний порядок притягнення народного депутата до відповідальності. Такий порядок був раніше один, завтра, можливо, буде інший. Питання тільки в тому, а який саме буде порядок. І я вважаю, що ми все ж таки повинні запровадити таку інституцію, щоб така інституція була більш ефективною, однак не створювала дуже великий спектр для зловживань.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Хтось ще хоче висловитись? Да, будь ласка, пане Андрію.

ОСАДЧУК А.П. Я хотів короткий коментар і, власне, запитання до автора. Ну, як на мене, вся ця історія, вона має дві великі складові, які досить різні. Це формально-юридична складова, і тут є, ну, багато про це сьогодні говорили, і така публічно-політична, яка стала великою частиною піару навколо всієї цієї історії і комунікації як парламенту, так і парламентської більшості на даний момент. У зв'язку з цим, я думаю, треба давати відповідь на просте питання, яке, я впевнений, будуть вам задавати як авторам

неодноразово, і ми зараз можемо перший раз поспробувати на нього відповісти.

І знову ж таки на нього треба чітко відповідати для того, щоб народ України, який дуже чутливо ставиться до цієї ситуації і розумів оту першу складову, формально-юридичну, про що, власне, тільки що колега казав, що там все так не зовсім однозначно. Я до того, що, якщо не помиляюсь, ми коли, ми 3 вересня голосували остаточно за зняття недоторканності, Президент був в залі Верховної Ради, він чітко апелював до зали словами приблизно про те, що всі мають бути рівні перед законом. Здається, таке було.

І я переконаний, що 99 відсотків громадян, які слухали цей виступ, дивилися за перебігом подій у Верховній Раді, розуміли ці слова дослівно, що всі мають бути рівні перед законом, і перш за все звучало депутати Верховної ради України. Відповідно громадяни України, я думаю, так і зрозуміли, що ми, проголосувавши 3 вересня за зняття депутатської недоторканності, зробили депутатів Верховної Ради України такими ж самими, як звичайні громадяни, які живуть в цій країні і ходять по вулицям. Тому питання, чи вважаєте ви, що законопроект 2237, який ми зараз розглядаємо до першого читання, виконує обіцянку Президента і заклик Президента, який він зробив на пленарному засіданні, можна там дослівно подивитися, але, я думаю, суть, вона десь така. І якщо ні, то які деталі ми маємо комунікувати народу України, щоб вони чітко розуміли чому звичайний громадянин десь в Житомирській області все-таки буде мати не такі права як депутат Верховної Ради.

ЯНЧЕНКО Г.І. Дякую вам за запитання, пане Андрію, і за конструктивний діалог.

Власне, хочу, напевно, ще раз повернутися до тих слів, які я вже озвучувала в цій залі сьогодні, що ми робимо цим законопроектом, які зміни він вносить концептуальні. Ми суттєво спрощуємо притягнення народних

депутатів до відповідальності, якщо вони вчинили певне кримінальне правопорушення. Якщо раніше для притягнення народного депутата необхідно було провести дуже багато різного роду дій в межах парламенту, в яких приймав участь і регламентний комітет, і весь депутатський корпус під час пленарного засідання, і Голова Верховної Ради, і, фактично, вся ця процедура, яка була дуже детально виписана, їй була присвячена ціла глава 35 у Регламенті Верховної Ради. Так ось вся ця процедура, вона, фактично, унеможлиблювала таємницю слідства. На сьогоднішній день ми, виключивши з Конституції повноваження Верховної Ради, участі у будь-яких процесуальних діях по відношенню до народних депутатів, ми це все залишаємо винятково на правоохоронних органах.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Я лише додам, значить, щодо відповіді і щодо запитання, точніше, яке прозвучало. Стаття 480 Кримінального кодексу визначає перелік осіб, стосовно яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. І це порядку десяти категорій, так, я назву лише, що і народні депутати, і судді, і судді Конституційного Суду, і кандидати в Президенти, і депутати місцевої ради, і адвокати, і інші категорії, які я не буду зачитувати, їх можна подивитися. Тобто ми говоримо про особливий порядок притягнення до кримінальної відповідальності. Я думаю, що з цим ми всі згодні, що він має бути щодо цих категорій, які я зачитав. Питання було і, власне, обговорення було щодо моделі, яка має бути в цьому випадку.

Я думаю, що ті особливості і ті зауваження, які прозвучали сьогодні, можуть бути абсолютно вирішені до другого читання. І ми розуміємо, що цей законопроект має бути однозначно підтриманий залогом загалом з тим консенсусом, який би: а) надав можливості би реально здійснювати кримінальне провадження щодо народних депутатів, а це була основна мета цього руху, да, і б) з тим, щоби народні депутати були достатнім чином захищені від неправомірних дій з боку правоохоронних органів.

Я пропоную також... А, будь ласка, ви ще не висловлювались, тому що, щоб ми по другому колу... Будь ласка, пане Володимир.

АРЕШОНКОВ В.Ю. Шановні колеги, перше, я хотів би пані Галині сказати, що, коли ви цитуєте висновки, скажімо, в даному випадку, які згадували, Венеційської комісії, яка дійсно є надзвичайно авторитетною в площині рекомендацій, аналізу конституційного права і аналогічних речей, то дослівно я вам можу сказати, що якраз Венеційська комісія не рекомендує Україні повне зняття недоторканності депутатської, враховуючи, що країна з великими ризиками становлення опозиції і таке інше, те, про що сьогодні говорили мої колеги.

Водночас погоджуюся, що ми робимо те, що обіцяли. Єдине, хочу сказати, ви говорите про те, що не треба перекручувати, маніпулювати і спростити деякі речі. Я вам хочу нагадати минуле скликання, Верховна Рада 13 депутатів позбавила в залі своїм голосуванням депутатської недоторканності. Да, були випадки, коли Верховна Рада відмовила в затриманні і в арешті, але те, що стосується зняття недоторканності – ніколи регламентний комітет не відмовив в поданні Генеральному прокурору. Я відповідаю за свої слова.

А тепер, що ж відбулося далі? А далі відбулося те, що ні одна зі справ не була доведена до судового розгляду, не була завершена в силу..., а тепер уже добавляйте кожен, хто як хоче. Так от, якщо ми говоримо про зняття недоторканності з народних депутатів, а інститут сьогодні депутатства, в тому числі, погоджуюся знову-таки, сприяючи діям багатьох депутатів попередніх не всіх, і звели майже до нуля. Я вам не раджу продовжувати цю практику. Тому що насправді народні депутати як представники народу – це люди, які мають вирішувати в державі серйозні справи. І якщо вчора я б вийшов на мітинг біля Верховної Ради до педагогів, вчителів, так ми ж їм теж обіцяли підняти заробітню плату, тільки цим же чогось не займаємося, а два місяці займаємося народними депутатами.

Так от, якщо ми обіцяли всіх в рівні умови, значить це мають бути всі, і судді в тому числі. Тоді справи будуть доведені. І давайте не забувати, що і Президент має бути так само. Тому так дуже ретиво за депутатів братись... Сьогодні, якщо депутат вчинив протиправні дії, проти нього абсолютно механізм весь є для того, щоб все, починаючи від зареєстрування і розслідування, і так далі.

Розумієте, зважаючи, що такі дискусії серед колег, все-таки я хотів би, щоб автори знайшли між собою спільну мову. Не можемо ми розходитись в цих питаннях. Має бути напрацьований, як на мене, один законопроект, який задовольнив би, точніше, врегулював би максимально всі ті речі, про які говорили мої колеги, в том числі і пан Мамка, і те, що моя колега Яцик говорила.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте вже коротко. І я думаю, що, можливо, ще представники Генеральної прокуратури ще також висловилися.

НЕКЛЮДОВ В.М. Я дуже коротко. Шановні колеги...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Два виступи і підемо далі.

Прошу.

НЕКЛЮДОВ В.М. ...висловились широко, а я хочу, а я тільки питання задавав.

Я хочу сказати, що відбувається тут. Тут ми говоримо про приведення у відповідність до Закону України про внесення змін до статті 80 Конституції України питання щодо недоторканності народних депутатів України. А тут ми уже переходимо на особистості. На особистості, і назвати прізвища Генерального прокурора. Я вважаю, це підміна понять. Воно не стосується предметом сьогодні обговорення. Ми повинні говорити про

приведення у відповідність. От як говорив колега, що ми маємо знайти консенсус. І головуючий казав, що в першому читанні підтримаємо законопроект та ідею, дійсно, вона приведена у відповідність до законодавства. Ми уже скасували недоторканність. Про що йде мова?

Тому я вважаю, що, можливо, і підтримати, а на особистості тут не треба переходити. Не треба казати про побудування демократичного суспільства чи скасування, воно не стосується предмету нашого обговорення. Не треба про це казати і переходити на особистості. То вже окрема процедура, якщо які є там запитання, то окремо треба вирішувати.

Тому я вважаю, що згідно предмету я підтримую цей законопроект, а вже ті пропозиції, які я бачу там у колег, ми можемо їх і вирішити в той період між першим та другим читанням.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу сказати, що, власне, комітет і місце для обговорень, і якщо хтось бажає висловити будь-яку з тем і висвітлити, то в межах етики, тут я однозначно підтримую, нормального спілкування між депутатами, це можна і треба робити. Оскільки ми, фактично, тут і для того і зібрались для того, щоб глибоко обговорити ці теми, і я думаю, даремно присвятили саме цьому немало часу.

Будь ласка, Григорій Миколайович.

МАМКА Г.М. Дякую за надане слово ще раз.

Немає ніяких запобіжників на даний час і предмету для обговорення щодо розслідування кримінальних проваджень за фактами скоєних злочинів. Якщо слідчий розслідує його і встановлює, що злочин скоєний народним депутатом, то тоді включається механізм, коли є докази, притягнення до відповідальності. Ми і говоримо про тут, що хтось не може щось робити, комусь заважає щось танцювати, в Генерального прокурора, вибачте, стільки повноважень, що з часу ССРСР таких повноважень ще не було ні в кого. Ми говоримо, всі розмови точаться тільки, зверніть увагу, за механізм

притягнення до відповідальності. Якщо раніше цей механізм був виписаний, що здобуті докази відносно народного депутата, встановлений факт, який він вчинив, особливо процедура щодо надання дозволу на притягнення і на затримання за клопотанням.

На даний час вносити відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань ніхто не забороняє, не перевіряючи даже заяв і отримавши Генеральним прокурором вечний механізм расследования производств. Цього ж йому ніхто не заборонив. І ми як комітет не зробили нічого. Я за якісні законопроекти. Так тоді у нас робочих груп не існує, у нас підкомітетів також не існує. Нам не хватало часу обговорити і зробити його єдиним? Хватало. Придумувати про те, що ми давайте проголосуємо в першому читанні, а до другого ми все исправим, ми скільки раз справляли, що чомусь у Верховну Раду вносяться також монобільшістю про те, що законопроекти, що, давайте, щось доключимо того, що ми забули. Ну, я не хочу так виглядати.

Якщо кажемо про запобіжники, от скажіть мені, Дубневичу клопотання внесено, що мішало розслідувати, наскільки ж я розумію, що Генеральний прокурор здобув уже докази?

_____. *(Не чути)*

МАМКА Г. М. Ну, так а що мішало здобути їх? Персонально генеральний? Ну, буде генеральний, буде здобувати раніше.

Скажіть мені, будь ласка, а хто є запобіжником, щоб розділив роботу політичну народного депутата і від скоєння криміналу, там, де відсутні явні ознаки скоєння того чи іншого правопорушення, не вбивства? І ми розглядаємо тільки ж умисні злочини.

Вставила колега нам злочини по лінії ДТП, наприклад, збив людину, два трупи. Ну, тут є моменти. Це злочини з необережності – всі ДТП. Тяжкі, да, але після проведення технічної експертизи, автотехнічної, і не

встановлено буде самого факту, а суспільство буде вимагати на місці затримати, потім хто буде нести за це відповідальність, яка особа, якщо генеральний підпише це затримання? Де ця відповідальність передбачена державної службової особи, яка буде приймати таке рішення? Хто, яка... От наприклад, якщо рішення якесь є, то є експертна установа, яка повинна сказати, це так чи ні. Ми ж Закон про судові експертизи прийняли? Прийняли. Ми прийняли туди інших фахівців? Прийняли. Все ж зробили. Але хто в даному випадку буде барометром – політика чи кримінал?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте останній виступ. Будь ласка, пане Олександр.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Я не заберу багато часу, я тільки хочу сказати, що всеціло підтримую свого колегу депутата Мамку. Я вважаю, що треба допрацювати нормально цей законопроект, потім його вносити. Тому що, якщо це будемо розглядати та приймемо в першому читанні, ми ніколи нічого не змінимо до другого. Це факт.

МАМКА Г. М. Ну, правками механізму ми не змінимо. І запобіжників нових не поставимо. Ми можемо кричати з голосу, ногами, руками, як хочете, ну, ми концептуально можемо отримати дві відповіді, які у нас є. Перша відповідь: не відповідає концепції закону. Можна питання, де її побачити? От скільки вносять законопроектів, де концепція закону? Хто її придумав?

Друге: запит суспільства. Да йошкін, да, що це за критерії, де їх, підкажіть мені, знайти. Я їх вивчу обов'язково. Слово "діджиталізація" я вже вивчив.

УСТІНОВА О.Ю. Я перепрошую, пане Григорію, щоб просто зараз більш в конструктив піти. Наскільки я розумію, ми на підкомітеті

домовилися, що три пропозиції з мого законопроекту точно будуть враховані. Четверта – ми зараз обговоримо на комітеті, це з приводу внесення в ЄДРД. Я правильно розумію, колеги? Тобто, я так розумію, що в принципі по більшості пунктів у нас є якісь певні ...

МАМКА Г. М. Дивіться, у нас виникають... Я вибачаюсь...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пан, Григорій, дозвольте я прокоментую ваш виступ. По-перше, ви сказали, чи є у нас робочі групи? Чи є у нас підкомітети? Давайте скажемо, засідали підкомітети, працювали щодо цього питання, так. Ну, просто ви зараз виступаєте так, як начебто це не обговорювалося.

МАМКА Г.М. Я задав... Почекайте. Людина сказала... Почекайте. В залі стояло питання: два законопроекти, підемо перше читання, друге, доповнимо з альтернативного туди. Стало питання: слухайте, а можна на робочих групах тоді робити свої законопроекти якісні, щоб він заходив на розгляд комітету і уже по рекомендації робочої групи якісним. Ну, ніяк не змінювати його між першим і другим. Між конфліктом, між авторами. Да, тому що там ситуація є.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, мені здається, що це абсолютно нормальна ситуація, коли між першим і другим читанням ми певні вносимо зміни і узгоджуємо два альтернативних законопроекти.

МАМКА Г. М. Тоді вертаємося до наступного питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Для цього і є два читання, так. Для цього ми і визначили, що, наприклад, ці законопроекти не мають іти поспіхом, так. Ми пам'ятаємо, давайте нагадаємо про те, що ми зняли це з законопроекту 1009. Для того, щоби, дійсно, доопрацювати цей механізм, для того, щоби піти в

нормальному порядку, не скорочувати процедуру підготовки альтернативних законопроектів. Не будемо скорочувати строки підготовки до другого читання для того, щоб нормально його доопрацювати, тому що це треба дійсно доопрацювати. Якщо ми говоримо про узгодження двох законопроектів, то вони все одно досить близькі, так би мовити, ми не говорили, їх роз'єднують буквально декілька основних позицій, про які ми обговорювали.

Я прошу тоді представників, наших гостей від Мін'юсту, від Генеральної прокуратури, від поліції, якщо є, певні вислови...

МАМКА Г. М. Запобіжник хто – політика чи кримінал? От хто повинен сказати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте, виступіть ви. Після цього ми ще про це...

РОМАНЮК О.С. Генеральна прокуратура, начальник управління правового забезпечення Романюк Олена Степанівна. Ми в Генеральній прокуратурі опрацьовували, на жаль, тільки один законопроект 2237, щодо нього висловлювали позитивну оцінку, надавали.

Проект, який з'явився альтернативний – 2237-1, ну, так склалося, що не було часу його вивчити попередньо, але те, що я зараз бачу, що ним пропонується, десь процентів 80, воно концептуально схоже з тим проектом, який ми схвалювали, але є моменти, на які я б як практичний працівник хотіла б звернути увагу шановних депутатів. Тут вже прозвучало застереження, я, на жаль, не знаю, ви запитували як буде відбуватися розслідування, хто буде це робити. Напевно, саме ці питання, вони наштовхують на те, що не до кінця народні депутати, на жаль, розуміють як це дійсно буде.

Ці законопроекти, вони не встановлюють нові правила. Всі правила, по яким буде розслідуватися кримінальне провадження, як воно буде

направлятися до суду, як будуть проводитися негласні розшукові дії, вони вже є, і той прокурор, який буде наглядати, він є, його повноваження зараз виписані в кодексі.

_____. *(Не чути)*

РОМАНЮК О.С. Що? 36 стаття – є порядок. В кожному провадженні є процесуальний керівник, да. Ні, його не буде визначати Генеральний прокурор, керівник органу буде визначати.

Я хотіла би застерегти, пролунала зараз така позиція, що мають всі клопотання бути погоджені, саме не підтримані, а погоджені Генеральним прокурором. Ви вбачаєте в цьому якусь небезпеку.

36 стаття дозволяє погоджувати клопотання про НСРД, про обшуки тільки процесуальному керівнику. Генеральний прокурор не буде в цьому провадженні процесуальним керівником. Саме тому, напевно, автори законопроекту ушли від порозуміння погодження, перейшли на підтримку. Це інша процесуальна дія. Тобто буде клопотання, клопотання готує слідчий, його погоджує це клопотання слідчий прокурор, який є прокурором в даному провадженні, і після цього саме для депутатів буде ще вимагатися, щоб це клопотання було підтримано Генеральним прокурором або виконуючим обов'язки.

Ці питання неможливо міняти, бо в подальшому в суді виникнуть до Генерального прокурора запитання, що він не є процесуальним керівником і він не має права погоджувати такі клопотання. Тому це подвійно. Є клопотання, погоджено процесуальним керівником і підтримано Генеральним прокурором як запобіжник. Щоб не було так, що на депутата чиниться тиск і саме через його якусь певну депутатську діяльність, і цим маніпулюють. Це додатково, ще раз, це не те, що буде Генеральний прокурор тільки вирішувати, буде вирішувати слідчий і процесуальний керівник. Додатково буде генеральний... Це перше питання.

Друге, дуже важливе. Теж я почула, що пролунали, що це мають всі клопотання спуститися на місцевий суд. На сьогоднішній день в місцевому суді немає слідчих суддів, які розглядають клопотання про НСРД. Все це на сьогоднішній день для всіх громадян звичайних розглядають тільки слідчі судді апеляційного суду. В пропозиціях альтернативного проекту пропонується, щоб по всім людям це робили на апеляційному спеціальні слідчі судді, і тільки для депутатів спустити це на місцевий суд.

УСТИНОВА О.Ю. *(Не чути)*

РОМАНЮК О.С. Ні. Апеляційний суд. Ви дивіться...

УСТИНОВА О.Ю. *(Не чути)*

РОМАНЮК О.С. Я про місцеві суди. На сьогоднішній день є суди, які надають дозвіл на проведення обшуку, арешту, клопотання задовольняють – це місцеві суди. Але, що стосується негласних розшукових слідчих дій, це виключено апеляційні суди. Пропонується змінити цей варіант і зробити на місцеві суди. Там немає таких слідчих як і немає обладнаних кімнат для таємниці, це ж все буде проходити НСРД. Тобто такі питання неможливо тут міняти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Олена, дякую вам. Дякую.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. У мене короткий вопрос к руководителю правового управления, я прошу прощения, правового управления Генеральной прокуратуры. Я правильно вас понимаю, вы руководитель правового управления Генеральной прокуратуры?

У мене к вам очень короткий вопрос. Генеральный прокурор Луценко передал дело Стерненко, совершившего убийство, в Службу безопасности

Украины. Решением суда подобная передача дела из ГПУ в СБУ была признана незаконной. Ваш нынешний руководитель Генеральный прокурор Рябошапка тоже самое дело таким же точно самым образом передал в Службу безопасности Украины. Вопрос к вам как к руководителю правового управления генеральной прокуратуры. Ваш начальник нарушает закон? Да или нет?

РОМАНЮК О.С. Не владею информацией...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Вы не владеете информацией, да.

РОМАНЮК О.С. Но есть норма, которая предусматривает...

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Я понял. Я понял. Решение суда есть, и вы нарушили – это норма? Ничем не опротестованное решение суда – это норма?

РОМАНЮК О.С. Надо видеть в контексте это решение. Я его не видела этого решения.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. В контексте? Я вам сейчас покажу его в контексте.

РОМАНЮК О.С. Покажите.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Извините, ваши слова предыдущие не имеют веса.

Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я тоді пропоную вже переходити, власне, до самого прийняття рішення.

ПАВЛЮК М.В. Можна, будь ласка?

ГОЛОВУЮЧИЙ. А, підкомітет ще не виступив. Прошу тоді підкомітет виступити, і тоді вже будемо визначатись.

Прошу.

ПАВЛЮК М.В. Дякую.

Я дуже коротко. 28 жовтня відбулось засідання підкомітету, під час якого розглядався законопроект 2237 і 2237-1. За результатами обговорення вирішили рекомендувати комітету підтримати проект Закону під номером 2237 від 07.10.2019, який визначений Президентом як невідкладний, а альтернативний рекомендувати комітету відхилити 2237-1.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги.

Прошу, Олександр.

БАКУМОВ О.С. Шановний пане головуєчий, шановні члени комітету, ви знаєте, наш комітет відрізнявся від всіх інших комітетів тим, що ми, дійсно, професійно готували кожен законопроект до читання і до першого, і до другого. Ми один до одного ставимося з повагою і намагаємося вислухувати позицію кожного. Я дивлюсь, ми так не природньо сьогодні розподілились. І, на жаль, не за професійним своїм спрямуванням. У мене є пропозиція щодо того, щоб ми проголосували зараз за відкладення обговорень і прийняття рішень щодо цих двох законопроектів.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Є пропозиція, так. Насправді, ми бачимо, що, дійсно, сьогодні викликало багато обговорень. Я звертаюсь в першу чергу до підкомітету і до заступника, який, значить, виступав, пана Максима Васильовича, щоби ми більш, можливо, залучали більше колег до комітету, да, до обговорення. Тому що дехто був присутній на засіданні робочої групи. Я так розумію, що це була частина, не більшість.

ПАВЛЮК М.В. 10 депутатів було присутньо. Але тут питання в тому, що підкомітет розглядає законопроекти, які вже подані. Це ці законопроекти не були розроблені підкомітетом чи робочою групою з нашого комітету. Григорій Миколайович, напевно, це і мав на увазі, що вказаний законопроект мав би розроблятися, на його думку, членами нашого комітету робочої групи. Але, це, дійсно, було не так.

МАМКА Г.М. Давайте скажемо, як вони попадають у Верховну Раду, в регламент як вони попадають: однією цифрою і додаток 35. Що 35? Ви розумієте, тут проблема.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, я пропоную тоді проголосувати в порядку мотивів, да. Була висловлена позиція пана Олександра Бакумова відкласти це питання на наступне засідання комітету. Підкомітету ще краще попрацювати. Зібрати робочу групу для того, щоб визначити...

ПАВЛЮК М.В. Денис Анатолійович, а що ми можемо зробити на підкомітеті, якщо треба розглядати саме ці законопроекти?

КУНИЦЬКИЙ О.О. Давайте не будемо зараз визначати терміни.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте так, якщо...

ПАВЛЮК М.В. Можна, наприклад, врахувати частину альтернативного в рекомендаціях.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо в нас не буде...

ПАВЛЮК М.В. Це ми будемо враховувати до другого читання. Хорошо, ми зараз відкладемо це, розгляд цього питання. Що, до чого ми прийдемо через тиждень, через два, якщо ми все одно будемо розглядати саме ці два законопроекти? Максим Васильович...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я пропоную голосувати.

БАКУМОВ О.С. Максим Васильович, я... Максим Васильович, от ми в спокійній професійній обстановці обговоримо ті шляхи, які ми разом усім комітетом можемо вийти, щоб напрацювати загальну свою позицію. А зараз відкласти це питання до наступного засідання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, або бачення другого законопроекту до другого читання.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Я не претендую на истину в последней инстанции. Может быть, так будет проще. Мы можем отправить этот законопроект на доопрацювання, чтобы получить больший срок на внесение существенных изменений, которые бы удовлетворили все стороны, у которых есть принципиальные возражения по составу законопроекта, и механизм его воплощения.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доопрацювання – це, фактично, провал цього законопроекту, фактично, того, що цей законопроект неприйнятний для комітету. Я бачу, що загалом є бачення, що ці законопроекти, да, обидва, один з них може бути підтриманий, винесений в залі, тому я пропоную і ставлю на голосування питання відкласти це на наступний або, ну, на той комітет, коли буде визначено, що він готовий до розгляду.

Хто за те, щоб перенести голосування з цього питання, прошу підтримати. Хто – за? Проти? Один проти. Утримався? Два. Дякую вам. Рішення прийнято. Обидва цих законопроекти, законопроекти 2237 і 2237-1, ми відкладаємо на наступне засідання.

Дякую вам, пані Галина. Дякую, пані Олександра.

_____ . За два тижні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наступне засідання у нас 13 числа, тому можемо перенести.

Ідемо далі. Рухаємося далі. Наступний законопроект: проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за фальсифікацію лікарських засобів або обіг лікарських засобів (реєстраційний номер 1152-1). Будь ласка, це підготовка до другого читання. Ми погодились, що ми з них почнемо також, щоб швидше їх передати для голосування.

Прошу, пан Олександр Бакумов, доповісти по суті.

БАКУМОВ О.С. Шановний головуєчий, шановні колеги, даний законопроект було підтримано Верховною Радою України в першому читанні, відповідно направлено до другого читання.

На засіданні підкомітету з питань кримінального законодавства та протидії злочинності було опрацьовано надані до законопроекту поправки. В результаті проведення роботи запропоновано збалансований механізм

запобігання обігу фальсифікованих ліків з метою забезпечення прав споживачів на безпечні та високоефективні лікарські засоби.

Зокрема, у нас були поправки, які надійшли до законопроекту. Всього надійшло 27 поправок, з них 10 враховано, 5 враховано частково, 12 відхилено.

Ще які відбулися основні зміни до другого читання. Враховано пропозиції в частині зміни назви законопроекту та Прикінцевих його положень та переглянуто санкції частини другої та третьої статті 321 з позначкою 1 Кримінального кодексу України.

Підкомітет рекомендує Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в другому читанні прийняти його в другому читанні та в цілому як закон.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чи є уточнення з цього питання? Будь ласка.

ОСАДЧУК А.П. Уточнююче питання. Я правильно розумію, що там була чисто академічна дискусія щодо збалансування санкцій...

БАКУМОВ О.С. Так.

ОСАДЧУК А.П. І ці пропозиції враховані, і санкція там відкоригована?

БАКУМОВ О.С. Так. Дякую вам за запитання.

Санкції відкориговані відповідно до частини таких рекомендацій, які були, так.

ОСАДЧУК А.П. Я вам дуже дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чи є потреба ще висловлюватись, чи можемо вже визначатись? Визначатись, да?

Тоді я ставлю на голосування пропозицію ухвалити висновок комітету і рекомендувати Верховній Раді України прийняти законопроект...

_____ . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. А, спочатку по пропозиціям, поправкам.

Значить, перше. Це затвердити поправки до законопроекту ті, які враховані і відхилені, в редакції підкомітету.

Будь ласка, голосувати. Хто – за? Проти? Утримались? Один – утримався. Два, да. Рішення прийнято.

І далі ставлю на голосування висновок комітету про те, щоби рекомендувати Верховній Раді прийняти законопроект 1152-1 в другому читанні та в цілому.

Хто... звичайно.

Прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утримались? Один. Рішення прийнято. Дякую.

Переходимо до наступного питання порядку денного: проект Закону "Про внесення змін до Закону "Про оперативно-розшукову діяльність" щодо вдосконалення діяльності Державної прикордонної служби України (реєстраційний номер 2161) (друге читання). Знову ж таки ми вже розглядали його.

Будь ласка, пані Юлія Яцик, прошу доповісти позицію підкомітету.

ЯЦИК Ю.Г. Дякую, Денис.

На розгляд робочої групи і засідання підкомітету надійшло п'ять пропозицій і п'ять правок. Чотири з них було враховано частково або редакційно, одну відхилено.

Одна з правок стосувалася приведення у відповідність до вимог закону назви органу Державної прикордонної служби. У зв'язку з цим частину другу статті було викладено двома абзацами. Колегам надано інформаційну довідку з цього питання.

Тому в цілому комітет рекомендує Верховній Раді прийняти даний законопроект в цілому в другому читанні з техніко-юридичними правками.

ГОЛОВУЮЧИЙ. То у вас є пропозиція по... якісь уточнення, які не увійшли по правкам?

ЯЦИК Ю.Г. Це уточнення стосується назви органу Державної прикордонної служби. Ця назва була викладена некоректно: як орган державного кордону України. На цей час правка передбачає, технічна правка, да, назву просто: орган державного кордону. Все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хорошо. Сприймається.

З таким уточненням... Є бажання ще висловитися? Будь ласка.

МАМКА Г.М. Хочу звернути увагу, може, з вашого дозволу, більше поясню. По суті прикордонники в центральному апараті, вони проводять оперативно-розшукові дії, ведуть оперативно-розшукові справи, проводять, документують, а потім уже надсилають матеріали щодо внесення відомостей до Єдиного реєстру досудового розслідування. Питання стоїть в чому, крім центрального апарату ще органи, які є в підпорядкуванні уже на місцях, в областях, в районах, перетинання меж кордону, щоб вони отримали цим формулюванням право вести оперативно-розшукову діяльність на місцях. Тут тільки в цьому питанні щодо технічності проведення оперативно-розшукових заходів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. До речі, у нас присутні представники Державної прикордонної служби України. Також можна вислухати їхню позицію, так.

Представтесь, будь ласка. І позицію щодо цього.

ЛЯШУК С.Ф. Доброго дня. Сергій Ляшук, начальник управління юридичного забезпечення.

Ми підтримуємо позицію комітету, яка обговорювалась. І також дякую за пояснення. Дійсно, трьохрівнева система управління в Державній прикордонній службі це центральний апарат, адміністрація Державної прикордонної служби і її територіальні органи, це регіональні управління, які станом на сьогодні буде тільки три в Україні, і безпосередньо органи та підрозділи, які охороняють державний кордон. Невизначеність, скажемо, певна правова невизначеність в законі, вона відривала, не давала можливості здійснювати оперативно-розшукові дії, заходи безпосередньо на державному кордоні. Не дає можливості тримати людей, які безпосередньо виконують певні обов'язки на державному кордоні. Це, по-перше, скоротить час, підвищить якість, і, скажемо, налагодить більш тісну взаємодію з іншими правоохоронними органами щодо часу передачі документів, підписання і таке інше.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чи є ще позиції до висловлення. Чи можемо переходити до голосування?

Прошу.

НЕКЛЮДОВ В.М. Скажіть, будь ласка, чи ви можете прогнозувати динаміку, як це вплине в цифрах, може там чи у відсотках організація роботи.

ЛЯШУК С.Ф. Я зрозумів. Дякую вам за запитання.

На сьогоднішній день треба розуміти, що, якщо ОРС заведено, скажемо, в центральному апараті, в адміністрації Державної прикордонної служби, яка знаходиться в місті Києві, а оперативно-розшукові дії, негласні слідчі дії, які треба виконати по Закарпатській області, то ви самі розумієте термін доставки, скажемо, певних документів, які носять або службовий характер, або таємний. І, скажемо, це суттєво спростить роботу.

І ще раз хочу наголосити, налагодить певну взаємодію між правоохоронними органами на місцях, тому що на сьогоднішній день для того, щоб здійснити певну розшукову-слідчу дію, слідчі звертаються до центрального апарату. Тобто він звертається, скажемо, з Ужгорода в Київ, а з Києва іде вказівка певна для того, щоб безпосередньо на місцях щось... динаміка, динаміка, і я думаю, буде покращення дуже велике. І якість покращиться роботи.

Дякую.

БАКУМОВ О.С. Можна?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу.

БАКУМОВ О.С. Я на додаток буквально 10 секунд. Шановний Владлен Михайлович, Григорій Миколайович, на додаток до того. Ще у нас на сьогоднішній день в органах охорони, фактично, державного кордону здійснюється одне, просто ці особи навіть не підпорядковані прикордонному загону керівнику, а вони як відряджені, що просто несуть службу там, і происходит відрив оцієї ланочної системи, трирівневої системи. Тому суто технічно прошу також підтримати, будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сприймається позиція, так? Спочатку ми маємо проголосувати, значить, пропозиції враховані, невраховані, з уточненням, яке сказала пані Юлія, технічні.

Хто за позицію, висловлену підкомітетом щодо цього питання, прошу голосувати за. За відхилення і врахування правок, які були підкомітетом. Проти? Утримались? Одноголосно. Дякую вам.

І тепер хто за те, щоби ухвалити висновок комітету про рекомендацію Верховній Раді прийняти законопроект № 2161 в другому читанні та в цілому. Прошу голосувати. Хто – за? Проти? Утримались? Одноголосно. Дякую вам.

Рухаємося далі.

ОСАДЧУК А.П. Якщо дозволите, одна рекомендація. Коли буде презентація в Верховній Раді другого читання, я так розумію, це Денис буде робити, да, або підкомітет...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доручимо, напевно, підкомітету.

ОСАДЧУК А.П. Дуже-дуже чітко оцю от деталь пояснити, тому що, я пам'ятаю, в першому читанні там неоднозначне було сприйняття в залі.

_____. *(Не чути)*

ОСАДЧУК А.П. Абсолютно, абсолютно. Тобто я вас прошу, щоб уникнути будь-яких двозначних тлумачень, власне, те, що от там ви 2 хвилини тому нам сказали, от дуже ясно пояснити депутатам, що ми робимо, що це не є щось там екстраординарне...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, я думаю, що...

ОСАДЧУК А.П. Насправді, просто приведення організаційної роботи прикордонників у нормальну форму.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Логічно запросити ще й керівництво Державної прикордонної служби, щоб вони у разі необхідності дали прямо на пленарному засіданні відповідний коментар. Да, я думаю, що це нормально для того, щоб депутати розібралися і визначилися, що ми підтримуємо.

Отже, ідемо далі. Наступне питання – перше питання порядку денного, яке в нас стояло в нашому порядку: про проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо оптимізації кримінальної відповідальності суддів за постановлення завідомо неправосудного судового рішення (реєстраційний номер 2113) і альтернативний законопроект про внесення змін до статті 375 Кримінального кодексу щодо приведення у відповідність з рекомендацією експертів Групи держав проти корупції Ради Європи. Два законопроекти ми, значить, виносимо.

Але хочу запитати, шановні колеги, ми вже відкладали ці питання два на минулому комітеті. Від народного депутата Соболева не надійшло також жодного листа. Чи можемо ми в такому разі розглядати ці законопроекти, а якщо так, я пропоную тоді, ну, відповідним чином визначатися, да, щодо того, що... підтримуємо чи не підтримуємо даний законопроект.

Отже, я пропоную тоді надати слово одному з авторів законопроекту пану Григорію Миколайовичу Мамці, а потім, власне, позиція підкомітету по обом законопроектам. Прошу.

МАМКА Г.М. Дякую за можливість виступити.

Дійсно, мій законопроект, він з'явився як альтернативний після того як законодавчо хотіли все-таки збільшити суб'єкти щодо притягнення до відповідальності і спочатку розслідувати кримінальні провадження в 375-й рішень суддів Конституційного Суду.

Я все-таки хочу звернути увагу, що з 16-го року в статтю 126 Конституції України внесено зміни, які передбачають, що суддю не може бути притягнуто до відповідальності за ухвалене ним судове рішення. Це на даний час дія Конституції, яка на даний час існує, але за винятком вчинення

злочину або дисциплінарного проступку. При цьому зміни до статті 375 в 16-му році внесено не було.

Все-таки хотів би звернути на думку міжнародних експертів. Експерти групи ГРЕКО акцентували увагу на одній особливій загрозі незалежності суддів, а саме: на використання правоохоронними органами застосування статті Кримінального кодексу щодо відповідальності за постановлення суддею завідомо неправосудного вироку чи рішення як засобу тиску на суддів.

Хочу звернути увагу на статистику, яку я в минулий раз роздавав членам комітету, що в 2014 році, 15-му, 16-му, 17-му – це кількість, зверніть увагу, кількість внесених відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Відповідно в 14-му – 106 кримінальних проваджень, в 2015-му – 188 кримінальних проваджень, в 16-му – 163, в 17-му році – 254. Якщо брати кількість скерованих до суду з обвинувальним актом, в 14-му році - 1 кримінальне провадження, в 15-му році – 7, в 16-му ще менше – 5. Питання – дія кримінального закону на ці випадки, які хтось з прокурорів, з Національної поліції считал, що суддя зробив висновок зовсім не той від імені України. Перспектива розслідування і скерування, вона абсолютно відрізняється між собою. От чому і міжнародні експерти сказали про те, що при такому аналізі роботи правоохоронних органів ця стаття тільки використовується як тиск на суддів. Якщо подивитися далі і згадати події там 2-3 роки назад, 4, і заяви прийняття рішення суддею районного суду, наприклад, Києва і через 2 години виступ Генерального прокурора, що він вніс відомості за ознаками злочину передбаченого статтею 375, а потім це рішення районного суду підтримала апеляційна інстанція, вища інстанція судова. То де ці провадження і відповідальність тієї службової особи, яка прийняла на себе таку відповідальність і внесла відомості до Єдиного реєстру досудового розслідування? Відповідь дуже очевидна і проста: її немає. Але перший законопроект казав про те, що давайте ми ще зробимо суб'єктність по суддям Конституційного суду.

Також хочу звернути увагу, що це не є проблематика новою. Щорічна доповідь за 17-й рік Вищої ради правосуддя також активно використовується і обговорюється ця проблематика. І ці цифри по судам, що офіційної відповіді не дали, але за весь період часу 14-го року було скеровано 5 обвинувальних актів за статтею 375 за вчинення злочину, за ознаками злочину 375. Результат роботи просто колосальний. З п'яти – три виправдувальних вироків, хтось з суддів заключив угоду. Як на даний час, ну, це погано чути, але статистика роботи правоохоронних органів тільки і піднімається розкриття злочинів щодо заключення угод, а одна ще справа не розглянута. Має право на свою роботу така стаття регулювання відносин в кримінально-правовому законодавстві, чи не має. На мою думку, вона очевидна. Не має права ця стаття бути в Кримінальному кодексі, якщо вона не працює. І чому? Тому що є Вища рада правосуддя. Якщо суддя приймає відповідне рішення, люба сторона-учасник процесу має право звернутися до дисциплінарної комісії, але ті норми зовсім не врегульовані статтею як з Конституцією України з 16-го року, точно так і з самою 375-ю, і законодавством щодо судової гілки влади.

Я почав вивчати історію цієї норми, цієї статті, звідки вона взялася, і я знайшов цю норму. Це ліцензія статті 111 Кримінального кодексу Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки від 1 червня 1922 року. Це новий закон чи з 22-го року ми живемо? Все-таки сказав би цей закон не може бути ідеальним. 375-а, якщо хтось каже з критиків чи з людей, які борються з корупцією, про те, що ми забираємо останню статтю, якою правоохоронний орган може притягувати суддю за таку дію. Хочу відкрити новину, що в Кримінальному кодексі всі дії передбачені щодо документування.

Перше. 368-а – це прийняття пропозиції, обіцянки одержання неправомірної вигоди службовою особою.

364-а – зловживання владою або службовим становищем.

366-а – службове підроблення.

369-а зі значком "2" – зловживання впливом.

370-а – провокація підкупу.

376-а – втручання в діяльність судових органів.

377-а – погроза або насильство щодо судді, народного засадателя чи присяжного.

На мою думку, рычага у вигляді десяти статей Кримінального кодексу для правоохоронних органів більше чим достатньо. Але хочу звернути увагу з боку практики, яким чином повинна документуватися стаття 375. Для того, щоб задокументувати вірно і докази були допустимими під час судового розгляду цього провадження необхідно просто отримати інформацію правоохоронному органу, завести кримінальне провадження, на що є вечний механізм застосування їх, задокументувати користь, яку отримала суддя відносно себе або на користь третіх осіб, і правильно кваліфікувати дії. І більше нічого. І в даному ж випадку тоді, якщо ця стаття існує, маючи прямі розбіжності з статтею 126 Конституції України, то необхідно тоді прийняти, може, рішення з приводу кваліфікаційної комісії суддів, дисциплінарних комісій і всього іншого. Тобто вони для цього не потрібні, є правоохоронний орган, є стаття 375 і крапка.

На мою думку, нам не потрібно тратити великих коштів для отримання таких апаратів, а просто все-таки допомогти правоохоронному органу і настроїть роботу по 375-й. Прошу мій альтернативний законопроект підтримати, одногосно проголосувати і внести в зал Верховної Ради.

Дякую за увагу. Я вибачаюсь, переживав трохи, тому що це мій перший законопроект альтернативний.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте підкомітету позиція, а потім обговори.

БАКУМОВ О.С. Шановний головуючий, шановні присутні, я розпочну з основного законопроекту 2113, поданий суб'єктом законодавчої ініціативи Соболевим.

Які основні положення цього законопроекту. По-перше, він посилює відповідальність за вказаним злочином, він встановлює додаткових спеціальних суб'єктів, зокрема це відповідальність суддів Верховного Суду України та відповідальність суддів Конституційного Суду України. І підкомітет вважає це недоречним, оскільки судді в Україні мають єдиний статус незалежно від місця суду, незалежно від адміністративної посади, яку вони відповідно займають.

Дуже сумнівними також є питання щодо виокремлення і взагалі передбачення таких суб'єктів, як судді Конституційного Суду, тому що останні керуються під час винесення і ухвалення рішення відповідною правовою доктриною, не вивчають питання законності, а керуються питаннями і взагалі конституційності, науковою доктриною, загальними принципами права, а тому казати про правосудність чи несправедливість такого рішення також не вбачається, оскільки також їх рішення є остаточним та оскарженню не підлягає.

Враховуючи це, за результатами відповідного розгляду в підкомітеті підкомітет прийняв рішення запропонувати комітету законопроект 2113 відхилити.

Щодо альтернативного законопроекту, поданого нашим колегою Григорієм Миколайовичем Мамкою, він містить протилежну позицію, він пропонує декриміналізувати статтю 375 Кримінального кодексу України. Я не буду вдаватися до уточнень і чітких викладень закону, тому що Григорій Миколайович вже висловив їх відповідно у своїй доповіді. Однак підкомітет не прийняв остаточного рішення, тому що дійсно були різні пропозиції і ми бачили, що ми не можемо рекомендувати комітету як все ж таки підкомітет бачить цю позицію. Тому в нас є пропозиція, шановний головуєчий, поставити на питання комітету щодо подальшого визначення долі цього законопроекту.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді, будь ласка, висловитись членам комітету, потім присутнім представникам державних органів і будемо тоді переходити до пропозицій.

Будь ласка, Максиме.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Коллеги, очень коротко. Не хочу отвлекать ваше внимание, задерживать вас. Смотрите, какая ситуация. У нас есть судебная вертикаль, которая призвана оценивать решения, принятые каждым судьей. И на мой взгляд, единственно возможной оценкой этих решений есть решение вышестоящей инстанции. Если судья совершил уголовное преступление, украл свинью у другого судьи и так далее, то его преследуют правоохранительные органы в рамках Уголовного кодекса, а оценивать его деятельность как судьи в процессе не может никто со стороны, иначе теряется просто смысл суда как независимого и абсолютно отдельного специального органа, который занимается вопросами правосудия.

Поэтому я предлагаю поддержать законопроект уважаемого Григория Мамки и декриминализировать эту статью. Мы прекрасно знаем, что она не работает в том виде, в котором заложена в 22-м году, в 1922 году в Уголовный кодекс, она просто служит механизмом держать судей на постоянном крючке каких-то мифических уголовных дел, которые потом ломают их карьеру в аттестационных внутрисудейских органах.

Спасибо.

МАМКА Г.М. Це ще один рычаг правоохоронному органу для того, щоб контролювати суд і погрожувати, бігати по судам, що ми зараз внесемо відомості по 375-й.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Звичайно, будь ласка, Владлен, а потім

НЕКЛЮДОВ В.М. Шановні колеги, я уважно вислухав і доповідь автора альтернативного, як він підкреслив, законопроекту 2113-1, думки колег. Взагалі я вважаю, що у нас так склалось, що ми спочатку приймаємо рішення, а потім думаємо. Що Григорій Миколайович каже, давайте декриміналізуємо, тому що воно не працює. Колеги казали, що не працює. А чому ми не можемо вдосконалити? Чому ми не можемо привести у відповідність? Чому не можемо взяти досвід наших європейських колег у Німеччині, де така відповідальність є, наскільки я знаю, в Іспанії? Це країни з досить таким розвинутим правочинством і правосуддям. І яку, до речі, ставлять до прикладу. Там, у Словенії, у Прибалтійських країнах таких, зокрема, якщо мені пам'ять не изменяет, це Естонія та Латвія, Казахстан.

Я вважаю, що, ви розумієте, що буде, якщо ми декриміналізуємо. Кошка з хатки, мишки в пляс. І що судді будуть робити. Ні, до речі, Григорій Миколайович, до чого ви зазиваєте. Ви розумієте, що ви кажете... Дивіться, це ж ваша... ви ж непослідовні. З одного боку, ви кажете треба зняти недоторканність суддів, так, ви закликаєте, а з іншого, кажете, давайте декриміналізуємо. Так в чому тоді сенс, в чому логіка?

Я вважаю, що це взагалі може призвести, якщо ми декриміналізуємо, да, воно може призвести до диктатури суддів. Розумієте? До масових зловживань. Там і так ми чуємо, і позицію ми Президента чули. Коли ж ми змусимо суддів працювати? Коли ж ми змусимо суддів приймати рішення? Тисячами валяються справи, приймаються рішення, які ми не можемо пояснити ні науковцям, ні суспільству. І ми зараз кажемо, давайте декриміналізуємо. Так тоді все, я вважаю, що це ми підірвемо, це корінь підрубаємо всього правосуддя. І тоді ситуація вийде з-під контролю, це дуже небезпечні речі.

Я вважаю, що треба подумати. І моя пропозиція: це відхилити законопроект Взагалі я більше підтримую 2113, я не знаю, чому пан Соболев не прийшов. Там доречні, вони коригуються з позицією Президента,

з нашою партією щодо, дійсно, перезавантаження діючої влади, притягнення до відповідальності за прийняття завідомо неправосудного рішення.

Дійсно, ми можемо там щось доопрацювати, але так брати і декомунізувати, а що ж потім будемо робити? Тому я вважаю, що давайте краще обговоримо, щось запропонуємо, а потім вже будемо приймати рішення.

Тому я підтримую законопроект 2113, поданий Соболевим. Він може бути доопрацьований з урахуванням рекомендацій колег. А прошу законопроект 2113-1, запропонований паном Мамкою, альтернативний, відхилити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, пані Юлія, потім...

ЯЦИК Ю.Г. Дякую.

Я погоджуюся в певній частині з Григорієм Миколайовичем про те, що жодного обвинувального вироку за цією статтею не було. Був один, але найпершою і найголовнішою причиною повернення обвинувальних актів відносно за обвинуваченням суддів у вчиненні цього злочину кримінального правопорушення було саме вручення повідомлення про підозру та обвинувального акту неналежною особою. На цей час ми цю прогалину усунули в КПК. Проте у мене є моє суб'єктивне, можливо, ставлення. Але, якщо ми кажемо про вчинення суддею кримінального правопорушення, а саме винесення завідомо неправосудного вироку, то ми повинні чітко розуміти, що ж таке це завідомо неправосудний вирок.

По-перше, жодного нормативного акту, роз'яснення суду вищої інстанції... вибачте, Конституційного Суду щодо критеріїв в неправосудності вироку наразі не існує.

По-друге, тут є певна неузгодженість і немає такого запобіжника від об'єктивної помилки судді, оскільки суд, розглядаючи ту чи іншу справу, він

керується доказами, але ґрунтується на власному сприйнятті цих доказів. Для цього і існують у нас апеляційна та касаційна інстанції для перегляду. Натомість ця стаття є таким інструментом для маніпулювання суддями до того часу, коли суд апеляційної чи касаційної інстанції перегляне це рішення. А якщо, переглянувши, скасує, то для сторони обвинувачення, для прокурора це фактично є підтвердженням неправосудності рішення.

Тому з огляду на те, що тривалий час вже точаться дискусії щодо критерій неправосудності рішення, вироку, ця стаття є дійсно інструментом для маніпулювання. Я погоджуюся в думці Григорія Миколайовича про те, що або її потрібно було за цей час вдосконалити, або, якщо вона не працює як норма права, яка чітко визначає всі склади злочину, в тому числі і визначає критерії щодо предмету злочину, то така стаття не повинна існувати в чинному Кримінальному кодексі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, пані Олександра. А потім я прошу колег з Генеральної прокуратури і присутніх. Прошу.

УСТІНОВА О.Ю. Колеги, я перепрошую. але з того, що я розумію? у нас зараз все ж таки є, які до цих пір йдуть, справи по суддям Майдану і по тій же судді Царевич, наскільки я розумію, 375-а? там. І якщо ми зараз ухвалимо це рішення, то всі, хто зараз очікують хоч якоїсь справедливості взагалі втратять навіть надію на неї. Тому, чесно кажучи... Я перепрошую, Юля, я не чую просто, що ви сказали.

ЯЦИК Ю.Г. Є питання по суддям, які...

УСТІНОВА О.Ю. По суддям Майдану це в першу чергу, це те, що політичне зараз в першу чергу питання.

ЯЦИК Ю.Г. Так. Але на мою особисту думку? їх дії містять у собі склад іншого кримінального правопорушення...

УСТІНОВА О.Ю. Так. Але судять їх по цій статті якраз, яку ми зараз хочемо декриміналізувати.

ЯЦИК Ю.Г. Ось саме тому, що це є фактично інструментом, а не відповідає їх реальним діям, тому я і кажу про те, що це інструмент, це не реальний склад злочину, оскільки принаймні відсутній предмет, критерії цього предмету неправосудності. Вони відсутні, вони не прописані. Але я згодна з тим, що є інші склади злочинів, які в собі або охоплюють, або десь пересікаються з цим, з 375-ю і, можливо, по суддям Майдану слід інкримінувати дещо інші склади злочину, а не формально для зменшення того градусу суспільного бажання, да, бажання покарання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, з Генеральної прокуратури, Міністерство юстиції, потім, будь ласка, хто присутні, прошу.

БАНЧУК О.А. Дякую.

Олександр Банчук, Міністерство юстиції, заступник міністра. В нас позиція все-таки в цій редакції, ну, ми говоримо зараз про альтернативний законопроект, не підтримувати. Якщо є потреба, доопрацьовувати відповідне формулювання щодо завідомості, щодо неправосудності, але все-таки не повністю декриміналізувати цю статтю.

Звичайно, ну, тобто це позиція державних службовців, я просто її вам як політикам це довожу. Але також би додатково, що в цьому висновку немає, тут просто насправді дуже тонка матерія, в якому... доктринальна. Щоб декриміналізувати певне діяння, потрібно, щоб і суспільство розуміло, що це не злочин. Чи можемо ми... Да, тобто от ми, ну, зміна, наприклад,

соціально-економічного укладу була, в радянський період щось заборонялося, зараз це дозволяється. Тобто це було злочин – зараз це сприймається, що там підприємницька діяльність, вона повинна бути і це двигун нашої економіки, суспільства.

Якщо суспільство розуміє, да, тобто і це рівень зараз недовіри чи рівень низький довіри до суддів і розуміє, що щось не те відбувається в суспільстві, як ми можемо пояснити суспільству про те, що всі рішення є правосудні, в нас усе... І ми фактично, цим ми кажемо, що немає цієї проблеми. І ми суспільству, якщо ми декриміналізуємо цю статтю, ми кажемо, що в судах всі рішення судів є правосудними, в нас цієї проблеми немає, тому ми це діяння декриміналізуємо, ми визнаємо, що це немає. Просто ми можемо прийняти про це рішення, але чи суспільство це сприйме. І це дуже важлива така матерія, як і сприйняття кримінального закону суспільством.

І тому я би вважав, що не можна, і особисто я, і службовці міністерства, які готували це висновок, що не можна просто зараз, фактично, шашкою говорити, що ми декриміналізуємо цю статтю. Ми знаємо позицію там і органів Ради Європи, і знаємо доповіді Вищої ради правосуддя. Так, але проблема знову ж не в тому, що стаття, а в тому існує, вона існує в Кримінальному кодексі, а проблема в тому, як вона застосовується органами прокуратури, органами досудового розслідування. То давайте, може, справді будемо до того, щоби це не змінювати діяльність органів розслідування і прокуратури в тому числі через реформу, яка зараз відбувається, а не просто приймати рішення про те, що ми скасовуємо цю статтю.

Тому просив би, звичайно, якщо не повністю відхилити цей законопроект, то спробувати, справді, попрацювати і більше залучити науковців до того, європейських експертів до того, якими чином ми можемо змінити диспозицію цієї статті.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, прошу.

РОМАНЮК О.С. Генеральна прокуратура. Зазвичай ми теж, зрозуміло, не підтримуємо декриміналізацію на сьогоднішній день. І суспільна небезпека того чи іншого злочину, вона, на жаль, неможливо провести паралелі, як, скільки вироків доходить до суду, як вони розглядаються і яка перспектива з того чи іншого провадження. Бо по такій логіці це щоб розрядити обстановку, як тільки починали роботи, до мене звернувся прокурор місцевої прокуратури, він зробив аналіз всіх злочинів, які є виписані в статтях, подивився, які розкриваються, тоді там були і крадіжки, і все таке. І запропонував для того щоб статистику покращити, певну частину, там деє одна третя Кримінального кодексу, декриміналізувати, і тоді він вважав, що цим буде вирішено питання розкриваємості злочинів. Цей підхід, він дещо такий хибний, як на мою думку, особисто.

Що стосується інших держав. Для прикладу, тільки в Іспанії чотири статті в Кримінальному кодексі, чотири статті, вони присвячені темі дій, виконання судом своїх функцій і як ці дії оцінювати. Я вам для прикладу прочитаю, за що в Іспанії: "Умисне винесення незаконного вироку або рішення – окрема стаття. Винесення незаконного вироку або рішення через грубу необережність або злочинне незнання – інша стаття. Відмова винести вирок або рішення без законної причини – ще одна стаття. І злісне затягування правосуддя – ще одна стаття". Тобто ті держави, до яких, скажімо, ми намагаємося своє законодавство нібито удосконалювати, вони дуже серйозну увагу на сьогодні приділяють відправленню правосуддя і якістю відправлення правосуддя і щоб не було зловживань при відправленні правосуддя.

Венеціанська комісія, коли розглядала справу по Молдавії, там теж встановлювалося, було питання кримінальної відповідальності, вона звернула увагу, дослівно читаю, що поріг кримінальної відповідальності суддів під час виконання ними своїх функцій повинен бути високим. Тобто до нас вже доносять меседж про те, що ці питання, вони мають бути постійно

на контролі у суспільства. Дійсно є вишестоящие інстанції, вишестоящие інстанції надають оцінку. Але мова зараз йде в 375 статті про завідома, тобто це умисна дія, умисна дія, а не через помилку чи через якийсь незнання, чи ще щось.

Тому єдина проблема, яка в 375 статті зараз є, це, і як колега говорила і інші колеги, це невизначеність, що таке неправосудне рішення. Якщо ми об'єктивну сторону розкриємо через конкретні якісь дії, то, напевно, ця стаття почне працювати. Але відмовлятися від неї тільки тому, що вона не застосовується – це досить такий прецедент буде негарний і він понесе за собою і інші статті, які теж не використовуються, і те саме будуть нам говорити наші опоненти, що там 2-3 вирокі, тому давайте не буде ніхто її розслідувати і все. Шукаємо шляхи як її вдосконалити, і вона буде працювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Євген, прошу, Єнін.

ЄНІН Є.В. Дякую.

Я хотів би підтримати виступ представника і Міністерства юстиції, і Генеральної прокуратури. А також я розділяю думки, які пролунали від народних депутатів. Стосовно статистики, однозначно, якщо ми подивимося на статистику такого важкого злочину як відмивання брудних коштів, вона буде ще гіршою. Але у жодної людини, здається, в цій країні не виникає ідеї декриміналізувати цю статтю. Так само у нас є стаття... Точніше, ближчим часом, сподіваюсь, з'явиться про незаконне збагачення, яку там за лаштунками називають статтею для лінивих слідчих. Але ж так само ні в кого не виникає думки у цьому зв'язку декриміналізувати інші посадові злочини чи злочини проти власності. Цей злочин чому було виокремлено окремо. З огляду на те, що він посягає на основи правосуддя. Який сигнал ви дасте суспільству, дійсно, якщо у нас до цього часу реформа триває. Ті інституції,

які мали би слідкувати за доброчесністю суддів, стояти на сторожі дотримання ними корпоративної етики, на превеликий жаль, ще в стадії формування. Тому я абсолютно згодний з пані Устіною, яка згадала про суддів Майдана. Згадайте, це був надзвичайно великий ризик для існування нашого суспільства, демократичного суспільства. Коли не можна говорити про те, що суддям давали якісь гроші. Вони просто отримували команду з гори і виносили рішення "взяття під варту", без будь-яких підстав порушення будь-якого елементарного порядку, встановленого КПК.

Ближчим часом ми відзначатимемо чергову річницю подій на Майдані. Що, дійсно, станеться з тими кримінальними провадженнями, які вже в судах? Який сигнал ми дамо суспільству? Тому хотів би підтримати думку, що декриміналізація зазначеної статті явно не на часі. А от доопрацювання її в частині... ГРЕКО, до речі, в своїх рекомендаціях звертає на два аспекти – це наявність умислу, це і у слові "завідома". А з поняттям, що таке "завідома не правосудне рішення", можна було би попрацювати. Але про декриміналізацію, мені здається, говорити зарано.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Будь ласка, пан Олександр, і будемо переходити до... А, і потім ви, і будемо переходити до прийняття рішення.

БАКУМОВ О.С. Дякую, шановний головуючий.

Я б хотів повернутися до тих слів, які були сказані представником Генеральної прокуратури Оленою Степанівною. Ну, якщо б у нас були такі статті, які ви перелічували, складів злочину в іноземних країнах, мені здається, потрібно було б кожного другого суддю вже в СІЗО тримати, тому що щодо строків, там, порядку. Тому на сьогоднішній день наша правова система не готова в будь-якому випадку до запровадження того або повної аналогії.

Але на сьогоднішній день я хотів би підтримати позицію також Максима Бужанського щодо того, що ця стаття, і всі розуміють, що вона є неефективною. Якщо питання лежить в політичній площині і ми повинні зберегти цей склад злочину, ми всі з вами повинні надати йому дієвості, щоб ця стаття почала діяти.

У нас є два фактори, які заважають дієвості цієї статті. Це визначення поняття "неправосудне рішення". Питання правосудності чи неправосудності рішення може встановлювати тільки інстанційність. Інстанційність, як сказав пан Максим, вища апеляційна або касаційна інстанція, виключно вона може дати рішення щодо того чи було це рішення винесено на підставі матеріального, процесуального права, скасувати його, не скасувати і як суд оцінив ті чи інші докази з приводу його обґрунтованості. І тільки там може бути кінцевий висновок. Тут базове питання, що це питання завідомо, тобто особа йде на це з умислом, вона розуміє, що вона виносить неправосудне рішення, таке, що не узгоджується з нормами матеріального і процесуального права. Однак навіть на майбутнє цей склад злочину не може бути без рішень інстанційності апеляційної або касаційної інстанції щодо його скасування і потім вже за наслідком такого розгляду, відповідного внесення відомостей і ще ж потрібно доказати завідомість цього рішення.

Тому стаття дуже складна як, мабуть, вона буде поєднуватися з іншими складами злочину. Тому дійсно є пропозиція, я хочу підтримати, якщо ми не йдемо на підтримку законопроекту Григорія Миколайовича, ми все ж таки не повинні забувати, що в нас є проблема з цим складом злочину і ми повинні її вирішувати, зокрема визначати, що таке є правосудність і давати подих цьому складу злочину.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу, Григорій Миколайович. А потім ще пропозиції, які там прозвучали.

Давайте так. Які пропозиції ще є? Була пропозиція відхилити цей законопроект. Пане Олександр, вашу пропозицію – друга? Ні, пропозиція, ви сказали на доопрацювання чи яким чином?

Тобто одна пропозиція поступила – відхилити. Прошу.

ІОНУШАС С.К. Доброго дня! Я приймав участь в роботі робочої групи щодо цього законопроекту, і, дійсно, є певні сумніви, пов'язані з позицією, яка висловлювалася зараз Григорієм Миколайовичем, Олександром Сергійовичем та колегами з Генеральної прокуратури, з Міністерства юстиції. Мені здається, що, дійсно, певні аргументи, до яких потрібно прислухатись, є, які висловлював Григорій Миколайович, з одного боку. З іншого боку, дійсно, ми не можемо залишати певний вакуум, і приклад колеги з Генеральної прокуратури... пов'язаний з тим, що існує дуже багато в інших країнах складів злочину, пов'язаних з завідомо неправосудними рішеннями. Тому мені здається, що нам потрібно ще комітетом більш системно підійти до цього питання і напрацювати не тільки, скажімо, декриміналізацію, а запропонувати певну альтернативу, яка буде, дійсно, працювати. Тому що мені здається, що питання не в самому складі злочину, а в незадовільній роботі правоохоронної системи взагалі.

Тому у мене є пропозиція, можливо, комітет дослухається, і все ж таки доопрацювати це питання, і не відхилити однозначно запропонований законопроект Григорієм Миколайовичем, а все ж таки підійти до нього більш ретельно, більш системно, з залученням багатьох спеціалістів.

Дуже вам дякую.

МАМКА Г.М. Дякую за останнє слово. Я б сказав трохи по-другому, последнее, не последнее.

Дивіться, я може чуть з гумором і скажу, але, наприклад, є така людина: або ми працюємо, або не працюємо; або по закону, або ніяк. Якщо воно не працює і використовується ким-то, то хтось повинен зловживати або

неналежно відноситися до своїх службових обов'язків. Четвертого варіанту просто не існує.

Що таке... я тезово буду відповідати, коротко по всіх зауваженням. Я рахую, що це були не пропозиції, а зауваження, тобто це такий критерій як для мене як для фахівця, що я не допрацював. Позбавити судді справи розслідувати – підірвемо авторитет суддівський. Я вибачаюсь, він уже підірваний. Раз. Але хочу нагадати, що у нас є декілька гілок влади в державі, в тому числі і судова. І якщо якась з гілок вмішується в роботу іншої гілки, то це невірно.

Це вже порушення балансів. Завідомо... Що нам робити, що коли ми декриміналізуємо статтю 375, що зміниться? Відповідь очевидна. Хто хоче, може проекспериментувати - нічого не зміниться як тільки зменшиться тиск на суддів щодо прийняття рішень. Заберуть черговий рычаг, статті залишаються, що хабар, що зловживання і все інше. А по суті процедура, яка недопрацьована, вона повинна бути в дуже легкому вирішенні. Всі інстанції суддів – незаконне рішення скасоване, рішення Дисциплінарної кваліфікаційної комісії з висновками, що все відраховано, суддя перевищив повноваження, зібрали матеріали щодо цього розслідування, направили Генеральному прокурору, Генеральний прокурор прийняв рішення.

По суддям Майдану. Я, чесно визнаю, не розбирався по кваліфікації, скільки направлено. Я знаю, що в суді справи Майдану не розглядаються ні одним суддею, ні одним, крім, по-моєму, Святошино відносно співробітників міліції. А не розглядаються чому? Тому що 100 відсотків суддів по Києву допитані в якості свідків. І для мене була новина, коли, я всіх матеріалів не читав, коли суддя в одній справі мав 2 процесуальних статуси – 2: свідка і людини, якій вручили підозру. Це для мене новина. Ну, так слухайте, ну, як – 2 статуси мати? Ну, слухайте. Ну, давайте до процесу... Я говорю з того, що я впевнений на 100 відсотків. Я чесно признаюся, по статистиці по справам Майдану, а не розбирався.

Сприймати, Мін'юст заявив, доблестно сприймати суспільний, не працює право – як буде сприймати суспільство. Суспільство буде сприймати тоді, коли будуть робити правоохоронні органи і судова гілка влади, а Мін'юст буде займатися своїми повноваженнями, тільки трохи краще. Аналогічна позиція була з прокуратури. Я дуже радий, що я не можу рахувати себе, хто у вас проходив стажування. Но, я вважаю, що декриміналізувати все, я не сторонник такої позиції. Це, дійсно, якась дурна думка. Порівняння того стажиста зі мною, щоб підняти статистику, я вам скажу два приклади.

На даний час правоохоронна система закриває кримінальні провадження по конкретним складам злочину, включаючи тяжкі і особливо тяжкі злочини для того, щоб підняти статистику. Це новина? Ні, не новина.

Якщо порівнювати з Іспанією, я не заперечую, щоб люди жили в Іспанії. Я хочу жити, творити закон і щоб він був дієвий на території України – це я. Аналізувати практику, де і проаналізував, але ви трошки різні. І от я хочу, щоб воно було: а) адаптоване, якщо є запозичення з іншої держави і воно було робочим.

З приводу бувшого заступника Генерального прокурора, я просто забув вашу посаду. Я б все-таки сказав би одну річ, я не називав статистику за майбутні роки, я назвав її за минулі, які вже пройшли. Але все-таки, якщо я вже націлюся, був автором цього законопроекту, хоч альтернативного, я буду просити підтримати мою ініціативу і проголосувати.

Дякую вам за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Отже, колеги, надійшло три пропозиції. Давайте голосувати в порядку їх надходження. Значить, перша пропозиція від автора законопроекту про підтримання даного законопроекту. Друга пропозиція була щодо відхилення даного законопроекту. І третя пропозиція щодо відправлення цього законопроекту на доопрацювання.

Від себе я хочу сказати, що дійсно багато питань було по цій статті. Дякую, Григорій Миколайович, що глибоко розібралися в, і практику ми могли подивитися, я думаю, загалом це, ну, дуже гарно, коли ми маємо можливість і подивитись цифри, і про суть поспілкуватись цього законопроекту. Але от наскільки я також дивився і розбирався, що, дійсно, є багато зауважень щодо саме визначення, що таке "неправосудне рішення". Тобто до цієї статті є, дійсно, багато питань. Але основні експерти, учасники... навіть в судовій владі не виступали з керівництва про декриміналізацію цієї статті.

Це моя особиста позиція. Я думаю, що комітет, ми так як визначив підкомітет, має визначитись шляхом голосування. Отже, перша пропозиція...

Я перепрошую, давайте послідовно підемо. Я перепрошую, Григорій Миколайович. Три пропозиції у нас по законопроекту альтернативному 2113-1. Але, дійсно, послідовно ми маємо піти по першому законопроекту. Ми про нього майже не говорили. Але, значить, народного депутата Соболева 2113. Просто підкомітету рекомендую ухвалити висновок комітету рекомендувати Верховній Раді відхилити законопроект.

Хто...

МАМКА Г.М. Якщо рішення не буде прийнято по декриміналізації. Якщо ми відхилимо Соболева законопроект, то ми абсолютно нічого не поміняємо для того, щоб її запусити в роботу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ви пропонуєте перше голосувати ваш?

МАМКА Г.М. Я не пропоную. Я висловив свою ідею, вірніше пропозицію щодо того, що я є ініціатором альтернативного законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Перший ваш проголосуємо, а далі, зважаючи від цього, побачимо, що далі. Ну, на жаль, у нас найбільше, ну, найменше саме був представлений проект Соболева фактично, да.

Тому давайте, значить, розглянемо... Погоджуємо з вами, Григорій Миколайович, розглянемо альтернативний спочатку законопроект, щодо якого, власне, ми найбільше з вами вели обговорення. Знову нагадаю, у нас є три варіанти: підтримати законопроект, відхилити законопроект або відправити його на доопрацювання.

Ставлю на голосування першу пропозицію щодо того, щоби підтримати даний законопроект в першому читанні.

Хто – за, прошу голосувати. Законопроект Григорія Мамки 2113-1. Хто – за? Про основу.

КИВА І.В. За то, чтобы законопроект Григория Мамки вынести на голосование, внести в парламент...

ГОЛОВУЮЧИЙ. За основу, колеги. Рахуйте, будь ласка.

Хто – проти? Утримався?

Друга пропозиція. Хто за те, щоби законопроект 2113-1 відхилити. Хто – за, прошу голосувати. Хто – проти? Четверо. Утримався? Рішення не прийнято.

Третя пропозиція. Щоби відправити законопроект на доопрацювання. Хто за цю пропозицію, прошу голосувати (*Шум у залі*)

На доопрацювання. На доопрацювання.

15? Проти? Будь ласка, хто проти цього рішення? 15 голосів – за. Проти? Утримались? 2 утримались. Тоді 15 голосів – за. Рішення про відправлення цього законопроекту на доопрацювання прийнято.

Тепер у зв'язку з цим переходимо до законопроекту пана Соболева 2113. Пропозиція підкомітету: відхилити даний законопроект.

Хто за те...

_____ . (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте мотивуйте, будь ласка, пане Осадчук в мікрофон, щоб під стенограму було. Прошу.

ОСАДЧУК А.П. Знову ж таки це моє питання, напевно, до підкомітету, який займався цим питанням, а у зв'язку з тим, що ми вже ухвалили рішення про те, що ми хочемо доопрацьовувати законопроект колеги Мамки. Чи потрібно нам відхилити проект Соболева, ми з ним всі не погоджуємося, але просто як мати альтернативу для якогось рішення? Це, власне, питання до вас, щоб...

БАКУМОВ О.С. Дозвольте? Дякую за запитання, Андрій Петрович.

Я від підкомітету скажу, що ми тоді, враховуючи те, що комітет вирішив повернути суб'єкту законодавчої ініціативи на доопрацювання, ми тоді, якщо дозволите, я від підкомітету скажу, попросимо також направити на доопрацювання законопроект, поданий паном Соболевим, тому що це буде логічно, щоб вони переподалися із врахуванням позиції вже комітету.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пан Олександр, ну, оскільки була пропозиція все ж таки перша озвучена відхилити, ми її проголосуємо. А далі вже пропозиція пана Андрія Петровича Осадчука про доопрацювання і підтримана вами особисто.

З мотивів ще питання?

БАКУМОВ О.С. Підкомітет підтримує цю...

МАМКА Г.М. Дійсно, я приймав роботу і в підкомітеті, і в робочій групі. Прохання буде направити все-таки для доопрацювання. А я обіцяю, що

я звернуся до Конституційного Суду щодо роз'яснення 126-ї і 357-ї, намагатимуся якнайшвидше отримати роз'яснення, щоб ми уже поставили крапку в цій статті.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, абсолютно нормально. Давайте тоді голосуємо в порядку надходження пропозицій.

Перша була пропозиція підкомітету про те, щоб законопроект 2113 народного депутата Соболева відхилити.

Хто – за, прошу голосувати. Відхилити. Соболева. Проти?

10 – за було, так?

Проти? Утримались? Рішення не прийнято. Має бути 12 голосів "за", це більшість.

Ставлю на... Уже 11, да? Одного голосу не вистачає.

(Загальна дискусія)

Ставлю на голосування, Григорій Миколайович, ставлю на голосування другу пропозицію про доопрацювання законопроекту 2113 народного депутата Сергія Соболева.

Хто – за, прошу голосувати. Проти? Утримались? Рішення про доопрацювання прийнято. Дякую вам колеги.

Ідемо далі. Наступне питання нашого комітету: це законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури внесення змін (реєстраційний номер 2256), поданий членами нашого комітету.

Колеги, виступлю я, оскільки ми підписували його всі разом. Мова іде про те, щоби зміни до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексу, КУпАПу йшли окремим законом і йшли чи виключно через наш профільний комітет. Це не є забаганка особливо нашого комітету. Чому? Тому що питання змін до кримінальної відповідальності особливо, да, носить особливо такий високий характер для будь-якого громадянина України. І небезпека внесення змін у нас, на жаль, є приклади коли вноситься це в

комітеті податковому, в комітеті з питань екології, тобто не профільних комітетах. Я думаю, що ми будемо наполягати. І в залі, я думаю, що всі фракції, представлені в комітеті, підтримають цей законопроект, щоби ми все ж таки це зробили як і в плані бюджету, в плані змін до Митного кодексу, виключно через профільний комітет, тобто через Комітет з питань правоохоронної діяльності. Прошу підкомітет висловлену позицію. Я думаю, щоб не витрачали час, ідемо далі до голосування. Прошу підкомітет позиція рекомендувати Верховній Раді прийняти висновок, рекомендувати Верховній Раді прийняти законопроект за основу. Хтось хоче, бажає висловитись, чи переходимо до голосування? Голосуємо. Тоді ставлю на голосування ухвалити висновок комітету і рекомендувати Верховній Раді України прийняти законопроект 2256 за основу, прошу голосувати.

Хто – за? Проти? Утримались? Одноголосно. Рішення прийнято. Дякую.

Наступний законопроект проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо посилення відповідальності за умисне пошкодження, руйнування, викрадення телекомунікаційної мережі) (реєстраційний номер 2235). Присутній перший автор, народний депутат, наш колега Федієнко. Дякую, що ви дочекались. Але ми вже не міняли порядок. І тому надаю вам слово, а далі позиція підкомітету і тих, хто визначається.

Будь ласка, прошу.

ФЕДІЄНКО О.П. Добрий день, шановні колеги, уже вечір, не буду вас вже затримувати. Я бачу для себе особисто, що тут у нас зібралось фахове суспільство, яке дуже фахово висловлює свої думки і свою позицію.

Щодо законопроекту 2235, ініціатором якого є я, Олександр Федієнко, Денис Монастирський, Михайло Крячко та інші народні депутати. Що хочу коротенько вам повідомити. Протягом останніх років телекомгалузь стикається зі збільшенням випадків злочинів, направлених на пошкодження,

руйнування, викрадення складових телекомунікаційних мереж. Тобто це цифрова інфраструктура, кабель зв'язку, обладнання, завдяки якому ми з вами, користувачі, можемо користуватися мережами Інтернету, десь комусь телефонувати. Тобто це все те комунікаційне, без якого ми вже з вами не можемо практично існувати. Під виглядом крадіжок, на жаль, зараз активізувалось питання, вже це є не фактаж, але вже є аналітична робота з боку силових відомств, диверсійні групи, які вивчають вразливість наших магістральних мереж зв'язку на проведення наступних диверсійних робіт щодо відключення не тільки районів тих або інших міст, а навіть взагалі цілих міст. Вже були приклади, коли в місті Києві випалювали кабельні колодязі зв'язку і ми бачили як випадали, на жаль, з мапи телекомунікаційності нашої країни деякі міста.

Фактично, здійснюється винищення критичної інфраструктури в галузі телекомунікації. Однозначно пошкодження в різних містах мають ознаки диверсії, те, про що я вже сказав. Про критичний вплив таких пошкоджень заявляють представники Генерального штабу Збройних Сил України та Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації. Пошкодження кабелю та обладнання призводить до порушення зв'язку у військових частинах, об'єктів державного значення, урядового зв'язку. Непоодинокі випадки, коли внаслідок крадіжок в містах залишаються без зв'язку служби екстреного реагування: "101", "102", "103". Це, до речі, на жаль, в місті Дніпропетровськ, Кривий Ріг вже стало нормою, коли люди не можуть зателефонувати до... на той час, коли пошкоджений кабель зв'язку, до поліції, викликати швидку допомогу, а інколи взагалі навіть немає мобільного зв'язку.

Крадіжки, пошкодження негативно впливають на нормальну роботу закладів охорони здоров'я, правоохоронних органів, органів державної влади, частин пожежної охорони. Ми постійно спостерігаємо динаміку збільшення таких злочинів. Якщо в 2015 році було зафіксовано 15 тисяч, то у 18-му році це вже 30 тисяч таких злочинів.

Проблема переросла в організаційну злочинність. Однією з причин ситуація щодо збільшення випадків таких злочинів є те, що стаття 360 "Умисне пошкодження ліній зв'язку" Кримінального кодексу України мало застосована в зв'язку з тим, що там застарілі положення статті визначень не відповідають сучасним нормативно-правовим актам у сфері телекомунікацій, а також не встановлена градація відповідальності залежно від складу злочину та наслідків.

Законопроект пропонує посилення кримінальної відповідальності за пошкодження, руйнування, викрадення складових телекомунікаційних мереж. Для цього вносяться відповідні зміни до статті 360 Кримінального кодексу України, крім цього формування статті 360 Кримінального кодексу України приведе до вимог сучасного законодавства у сфері телекомунікацій.

Я запросив сьогодні представників профільних асоціацій. Я хочу, якщо можливо, надати їм слово. Прошу представника асоціації "Телас", це Асоціація операторів зв'язку, куди входять найпотужніші оператори мобільного зв'язку...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте так. Спочатку висловилися члени комітету, а потім вже представник асоціації. Тобто для того... Ви завершили?

ФЕДІЄНКО О.П. Да. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Будь ласка, позиція підкомітету. Пан Олександр Бакумов, прошу
(Шум у залі)

ОСАДЧУК А.П. Насправді, дві тези з мого боку. Я тривалий час пропрацював в індустрії зв'язку, напевно, багато хто про це знає. Я просто для членів комітету підтверджую, що, дійсно, така проблема є. Вона, дійсно, місцями є дуже складною. І останні років три чи чотири намагалися її

вирішити. І, до речі, було б непогано, щоб відкоментували, які були проблеми в попередньому скликанні і наскільки цей законопроект відповідає тим ініціативам, які розглядалися в минулому скликанні, і де вони ділися ті ініціативи. Але проблема дійсно є.

Що мене турбує в цій історії, що є 147 стаття КУпАП, яка насправді фактично дублює от зараз зміни до 360-ї. І мені здається, що це може спричинити складнощі якраз з притягненням до кримінальної відповідальності. Да, конкуренція цих норм. І, насправді, ми можемо досягти зворотного результату. Тобто ми зараз хочемо мотивувати поліцію, різні служби, щоб вони серйозно ставилися до випадків крадіжки. Ну, перш за все, мова про мідний кабель і обладнання телекому, яке вартісне, таке теж буває. Але, з іншого боку, при наявності 147 статті КУпАП, можливо, ми якраз дійдемо до того, що всі по ній і підуть. Тобто я підтверджую проблему. Її треба вирішувати. І просив би підкомітет відкоментувати і в цій частині щодо співвідношення щодо 147 статті КУпАП.

Дякую.

БАКУМОВ О.С. Дякую.

Шановний головуєчий, шановні колеги. Підкомітетом було розглянути законопроект 2235 про внесення змін до Кримінального кодексу України.

Метою розроблення проекту є припинення пошкодження, руйнування, викрадення складових телекомунікаційних мереж, що призводять до порушення цілісності об'єктів телекомунікацій, спричинення шкоди власникам таких об'єктів, а також, що є наслідком... цей негативний вплив на інтереси громадян та держави.

Мета прийняття закону реалізується шляхом посилення саме кримінальної відповідальності за пошкодження, руйнування, викрадення складових телекомунікаційних мереж. Дійсно, і в зауваженнях Головного науково-експертного управління на чому і також наголосив Андрій Петрович тільки що, розширенням саме цього складу злочину, скажімо так, його більш

потужним робить це. І він охоплює, починає зазіхати на статтю 147 Кодексу України про адміністративні правопорушення, що як наслідок буде створювати конкуренцію норм. І таким чином, ми навпаки можемо послабити кримінальну відповідальність, яка на сьогоднішній день передбачена Кримінальним кодексом в діючій статті, як це передбачено зараз. Але, однак, враховуючи все ж таки ті напрацювання, ми вважаємо, що, можливо, підтримати цей законопроект у першому читанні і з подальшим доопрацюванням та внесення відповідних правок до другого читання.

Дякую вам за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, позиція ще наших членів. Прошу, пані Юлія Яцик.

_____ не чути.

ФЕДІЄНКО О.П. Дякую.

Дивіться, ну, є цей термін "телекомунікаційні мережі", визначений в Законі "Про телекомунікації", він чітко вказує на те, що це входить до переліку. Якщо повертатися до статті 147, на яку йде посилання, до речі, я читав висновок ГНЕУ, то там по суті відбувається те ж саме. Ми можемо також звернутися до статті 147 і казати, що лінія зв'язку – це є телекомунікаційна мережа зв'язку, вона тобто дублюється, дійсно. Але в Законі "Про телекомунікації" це більш чітко визначається і далі в Законі "Про телекомунікації", в існуючому законі є відповідний перелік про те, що оператор, коли вводить в дію лінію цього зв'язку, воно там у нього там з відповідними проектами відбувається і інше. Тобто коли відбувається пошкодження, то оператор бере цей, умовно кажучи, проект, йде до правоохоронних структур і вже доводить, що це саме та лінія зв'язку, яка відбулася, ну і так далі за текстом.

_____ . (Не чути)

ФЕДІЄНКО О.П. Не об'єктів, а елементів, які знаходяться... Да, ну, дивіться... (Шум у залі)

_____ . (Не чути)

ФЕДІЄНКО О.П. Телекомунікаційна мережа, вона не складається виключно з кабелю або радіорелейної лінії зв'язку, це і контейнер для зберігання обладнання, це також є елемент телекомунікаційної мережі, це і телекомунікаційна каналізація, це також елемент телекомунікаційної мережі в подальшому, це, не знаю, там прилад безперебійного живлення, це також елемент телекомунікаційної мережі. Тобто це величезна купа складових. Зробити їх весь перелік законодавчих, я впевнений, що це не досить, як в 147 статті, до речі, це не досить...

_____ . (Не чути)

_____ . Я погоджуюсь. Я не брав зайвий раз слово, це... (Не чути)

ФЕДІЄНКО О.П. Будемо працювати тоді над цим, тому що, ще раз кажу, я ж не я, по суті, не юрист з точки зору юриспруденції. Тобто я бачу, що зробить глибинне таке питання.

Пропозицію Олександра щодо доопрацювання, на мій погляд, особисто як одного із співавтора, вона підтримується, звісно.

ЯЦИК Ю.Г. Я розумію. Тому і ви повинні для себе чітко відокремити адміністративні правопорушення і за рівнем суспільної небезпеки кримінальні правопорушення. Бо з такою диспозицією і з відсутністю чіткої

правової визначеності щодо складу кримінального правопорушення, на мою думку, дуже сумнівний законопроект. Оскільки, тим більше, що в КУпАП така норма передбачена.

ФЕДІЄНКО О.П. Дивіться, давайте все ж таки... Я прошу надати слово представнику асоціації, він, може, розповість про юридичну практику, тим паче, що 360 стаття взагалі не використовується зараз, а 147 використовувалася якось не дуже.

МАМКА Г.М. Дякую за увагу.

Так сьогодні сложилось, что я везде против. Против одного, другого... Так, пропозиція є конструктивною.

Я спробую на дуже простому прикладі пояснити. Якщо крадеться якийсь кабель, визначена форма власності, то запобіжником... Ми на даний час знаємо, що у нас є адміністративна відповідальність, це 147-а, і кримінальна відповідальність. Запобіжником поставити різницю між адміністративним і кримінальним є дуже простий ричаг. Ричаг – це називається ті самі дії, які, по-адміністративному, не викликали припинення зв'язку, це є адміністративна відповідальність. Кримінальна (запобіжник стоїть) – тимчасове припинення зв'язку, і тут все зрозуміло як правоохоронному органу. В 360-й, яка внесена, "Умисне пошкодження, руйнування, викрадення телекомунікаційної мережі або споруд чи обладнання, які входять до її складу" цього запобіжника немає. Тобто 147-у, я вибачаюсь за таку вже тавтологію, сьогодні можна декриміналізувати. Получається так? Запобіжник відсутній.

Якщо розглядати 360, я її рахую в новій редакції, тому що тут зміни, добавляються у нас ще дві частини (друга і третя), і потім примітка: "умисне пошкодження, (окремо) руйнування (руйнування – це є формою пошкодження), викрадення телекомунікаційної мережі". Кваліфікацію, дійсно, ви правильно сказали, що викрадення – це крадіжка. Є окрема

кваліфікація за статтею 185. От чого і правоохоронні органи і кваліфікують їх за 185-ю.

По суті немає специфічної форми, про яку ви вказуєте щодо військових дій, сепаратистських дій, дії яких направлені на відключення тих засобів телекомунікації, які передбачені складами злочинів і, і все інше. На даний час існує і 185-а – "Крадіжка", і "Умисне пошкодження" – 194-а, там, дійсно, по сумі визначається, 196-а – "Необережне знищення пошкодження майна", 277-а окремою статтею – "Пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів". Тобто я не зрозумів, який індикатор є кримінальна, адміністративна відповідальність, якщо в законі, в 360-й, він зрозумілий, в новій редакції 360-ї його немає. І пошкодження, руйнування і крадіжки ми теж в 360-у. Тоді необхідно із 185 щось робити.

На мою думку, його треба ґрунтовно доопрацювати, але уже із змінами до Адміністративного кодексу і Кримінального кодексу, тоді це буде зрозумілим. Але з урахуванням Кримінального кодексу і крадіжок, і 194-ю, і всіх інших складів злочинів, які я розказав.

Дякую вам велике.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо немає вже у членів комітету, будь ласка, прошу вас виступити.

МАМКА Г.М. Вибачте, я відкоментую. Проблема є, нас не треба агітувати. Але просто таке враження, що в основному працювали связисты над цим проектом, а не юристи і криміналісти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сейчас, сейчас. Давай послушаємо уже колег.

Будь ласка. Потім. Сейчас, колеги уже...

Прошу, прошу. Представтесь, будь ласка.

ЯЦИК Ю.Г. Дивіться, дозвольте я скажу. За ідеєю цієї статті мається на увазі саме умисне пошкодження цих шляхів, ліній зв'язку, а не умисел на викрадення. Це дещо інше, дещо різні склади злочинів. А ви тут у цій статті зліпили і дві норми, які мають на меті зовсім інше. Тут викрадення, а тут умисел на пошкодження. Якщо ми кажемо у глобальному контексті, як ви зазначаєте про те, що це державні лінії мереж, державні лінії зв'язку, то це вже склад іншого злочину – 113-а "Диверсія". Туди входять... Це предмет злочину, і в тому числі пошкодження таких ліній, це склад 113-ї залізобетонно.

Тому не можна в одній статті об'єднувати обидва ці склади злочину. Якщо ми тут кажемо, тут в запропонованій вам редакції, це саме об'єднання, якщо ми кажемо про викрадене, то це спосіб досягнення мети на умисне пошкодження. Так ви маєте на увазі, автор законопроекту? Викрадення – це спосіб виконань, досягнення цієї мети. А це неприпустимо у КПК, оскільки це інший склад злочину, 185-ї.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Владлен, будь ласка.

НЕКЛЮДОВ В.М. Дуже дякую, колеги.

Хочу зазначити, що мені подобається ідея щодо посилення відповідальності за от саме умисне пошкодження і кабельне, і радіорелейне, і повітряної лінії зв'язку, інших засобів. Я вважаю, що це, дійсно, ми маємо відповісти на ці прояви дестабілізації нормальної життєдіяльності суспільства. Чому суспільство не може жити нормально, і в тому числі у зв'язку з цими правопорушеннями, які мають місце. Ми маємо реагувати. Оскільки є досить така, я вважаю, досить слабка санкція за скоєння цих злочинів. І, я вважаю, що ми маємо відповісти... Да, воно відстає. І ми маємо відповісти.

Вважаю, що там колега казав, Григорій Миколайович, чому не враховано там сепаратистів. Правильно зазначила колега, що, якщо були б сепаратисти тут суб'єктами, то це уже була б... це 113 стаття, то була б диверсія. І то вже працівники СБУ... Тобто це інша справа.

Вважаю, що, да, є певні зауваження. Але ці зауваження, сама та ідея вона, дійсно, вона дуже сучасна і вона необхідна. Я вважаю, маємо підтримати. А уже ті, як казав колега дуже вчасно, що не потрібно поєднувати якісь речі, два склади злочину, це так. Але тут, я вважаю, що не буде проблемою для фахівців ці проблеми скорегувати.

Тому я підтримую цей законопроект. І вважаю, що ми можемо його підтримати в першому читанні, а вже між першим і другим усунути всі розбіжності.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, представники. Давайте спочатку поліція.
Пан Володимир Жиденко, прошу.

ЖИДЕНКО В.В. Доброго дня, ще раз. Розуміючи проблематику даного, розуміючи проблематику всього, що зараз происходит, НПУ з даною нормою, яка буде прийнята чи не прийнята, потрібно буде працювати. І принцип правової визначеності і вірної кваліфікації, ми вважаємо, є основним для практичного застосування даної норми.

Ми цілком погоджуємося з концепцією даного законопроекту. Але, враховуючи, що відповідно до регламенту між першим і другим читанням можливо внесення змін лише в ту норму, яка змінюється, і вирішити це питання концептуально правильно, для правильної класифікації не буде можливим, ми вважаємо, що потрібно даний законопроект відправити на доопрацювання. Доопрацювати його з участю в тому числі і Національної поліції і винести більш якісний законопроект на погодження.

Щиро вдячний.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Представляйтесь, будь ласка. Дві, і будемо завершувати.

МАМКА Г.М. ...360-ї, яка запропонована и предлагается підняти руку, там жодного немає слова "організована злочинна група". Будь ласка...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте останній, і будемо переходити вже на голосування.

Дуже коротко прошу, представляйтесь.

ФРЕЮК А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Колеги... Ну, давай. Дуже часто ти кажеш, щось саме важливе не почули. Будь ласка.

Колеги, давайте переходити до голосування. Єдине, я хочу зауважити, колеги з Національної поліції, що змінився Регламент Верховної Ради і згідно 116 статті головний комітет як виняток може прийняти рішення про врахування внесених пропозицій, поправок щодо виявлення виправлення, уточнення, які не були предметом розгляду в першому читанні. Тобто, фактично, ми можемо до другого читання цей законопроект комітетом доопрацювати відповідно до пропозицій, які сьогодні прозвучали.

Отже, у нас є два варіанти. Перший варіант. Ми приймаємо його за основу і розуміємо, що ми комітетом його доопрацьовуємо до другого читання.

Другий варіант. Ми його відправляємо на доопрацювання, і це означає, що ми до нього можемо повернутися, ну, місяці там через 2-3, об'єктивно. Так? І тоді доопрацювати його, скажем так, в пересменке.

Ми всі розуміємо, я уявляю, що тут, за цим столом не було жодного заперечення, що ця проблема є, вона є дуже гостра, і в цьому законопроекті вона вирішена не зовсім досконало.

Тому у нас є дві пропозиції, ну фактично, да, буду ставити їх в порядку надходжень. Перша пропозиція. Ну, але давайте, можливо... мене цікавить просто позиція комітету. Ми беремося його доопрацьовувати до другого читання перед тим, як підтримати?

(Загальна дискусія)

Дивіться, згідно статті 116 ми можемо доставити цю пропозицію. Або ми робимо, або не робимо. Як виняток, колеги.

Ми беремося за це робити, Андрій Петрович, чи не беремося? Як комітет. Да, ми беремо відповідальність за те, щоб довести? Тому що ця історія, давайте так, її вже ну, дійсно, я пам'ятаю тільки років там чотири, по-моєму, де вона настільки гостра. Я думаю, що ми можемо до неї повернутися, коли щось... от реально місто відключиться, буде якась проблема, скажем, ну не працює, тоді ми швидко дуже побіжимо щось приймати і ще гірше, ніж це. Або спокійно доопрацьовувати це до другого читання.

Ну, ми погоджуємося, що кримінальна правова норма недосконала в цьому випадку? Тобто... *(Шум у залі)* Колеги!

ОСАДЧУК А.П. Я не розумію тільки, чому ми говоримо, що повернемося через три місяці, чотири?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, тому що спочатку виноситься на доопрацьовання в зал. Поки дійде черга в залі, поки проголосується, поки внесеться новий законопроект, поки він пройде альтернативу. Це, ну, об'єктивно так і є.

Питання в тому, я хочу об'єктивно запитати. Чи ми беремося це доопрацьовувати до другого читання і відповідно взяти, і ми погоджуємо цю

історію, чи ми відкидаємо іншу історію, це немає проблеми? Я хочу, щоб ми з вами погодили.

_____. Дуже багато років ходять до парламенту і...

ОСАДЧУК А.П. Денис, проблема 116 статті. Тобто наскільки ми маємо дуже далеко з неї вийти із оригінального. В цьому проблема.

БАКУМОВ О.С. У нас є особи, які є суб'єктами законодавчої ініціативи, є членами нашого комітету. Зокрема, Максим Аркадійович, Владлен Михайлович. І я думаю, що в даному випадку важливо почути їх слово, тому що вони члени нашого комітету. Але те, що закон недосконалий, вже ми побачили всі.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Товарищи, что мы обсуждаем? Ну, вопрос же элементарный. Ответственность за вырезание кабелей, за нанесение ущерба нужно усилить максимально. Раз. Любое воровство должно быть наказано. Два. Их массово выпаливают во дворах из них металл. Народ мрет реально от экологии. Я могу на своем округе показать несколько дворов, где собаки умирают по две штуки в неделю, капли, как из Терминатора, я не шучу и не преувеличиваю, выплавляют кабеля.

Третье. Мы кормим нелегальную приемку металла. Давайте, наконец, проголосуем и не будем ночевать все вместе в этом помещении.

ЯЦИК Ю.Г. Как этот законопроект, как решает этот законопроект нелегальную приемку металла? Это раз.

Второе. Скажите, пожалуйста, мы будет викрадачів вот этих линий привлекать по 185-й за кражу или по 360-й? Потому что у вас масло масляное.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Отвечаю на оба вопроса. Вопрос нелегальных приемок металла, существование их, безусловно, это законопроект не решит. Его должно решать МВД, во главе которого стоит назначенный нами министр взявший на себя ответственность. Мы просто в какой-то степени урезаем пищевую базу для этих приемок, потому что кабеля – это один из основных их профилей.

ЯЦИК Ю.Г. Нужно остановить тогда... Тогда нужно остановить предприятие, которые кабеля производят.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Предприятия останавливаются благодаря деятельности Кабмина, предыдущего и нынешнего. Давайте не увлекаться, это разные вопросы.

(Загальна дискусія)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Останнє слово.

БУЖАНСЬКИЙ М.А. Если комитет настаивает на необходимости некоторого уточнения...

ФЕДІЄНКО О.С. Колеги, я ще раз звертаюсь до того, щоб ми тут вами, дійсно, не проводили ніч, тим паче сьогодні футбол, і ми хочемо туди ще потрапити, до речі.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Пусть выскажутся еще остальные соавторы этого законопроекта, чтоб вы в полной мере могли оценить их позиции.

ФЕДІЄНКО О.С. Я прошу вас все ж таки прийняти до уваги і підтримати, що в подальшому він буде опрацьований, тим паче, що

співавторами цього законопроекту є і ваші колеги, почути суспільство професійне, яке знаходиться тут.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Будь ласка, хвилинку. Будь ласка. Будь ласка, давайте все ж таки заслухаємо інших співавторів цього законопроекту.

ФЕДІЄНКО О.С. Так, дійсно, він є несучасний з точки зору законотворчу. А співавтори вже висловився. Вони сказали, що потрібно посилити відповідальність, і вони готові співпрацювати.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Тоді, якщо всі висказались, то давайте голосувати.

ФЕДІЄНКО О.С. Я розумію. Слухайте, але ми вже над цим працюємо багато років. Давайте іще залишимо це питання. Його... про що ми кажемо. Потрібно розуміти, що ми зараз повинні з вами міркувати не виключно питаннями матеріальної відповідальності, кабелю чи акумулятора, який викрали, Олександр...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Миколайович, давайте тоді переходити. Я просто, колеги, я хочу зрозуміти, ми, я бачу, на комітеті готові його підтримати. Але питання в тому, чи ми, по-перше, проведемо його в першому читанні в залі. Оце перше питання. Саша, будь ласка. *(Шум у залі)*

Колеги, питання, чи ми проведемо його в залі. Я бачу, що ми його на комітеті можемо провести. Як альтернативний варіант можливо. Це згідно Регламенту ми можемо його відкликати, спільно доопрацювати, зняти з розгляду Верховної Ради і там за місяць повернутись до нього тут. Але, якщо ми всі бачимо за цим столом, що це є проблема, що цю проблему треба вирішувати, то давайте її не за день, за два до комітету, а реально попрацюємо і зробимо законопроект, який всіх влаштує. Тому що давайте скажемо, що реально запропонована пропозиція, реально всі розуміють,

ніхто не скаже, що цієї проблеми не існує, всі готові підтримати її, так би мовити, вирішення, але давайте це зробимо разом.

Колеги, тобто я хочу зрозуміти, просто нам є сенс виносити на перше читання, і ми, наприклад, можемо... непідтриманим бути в залі. Перше питання. Або відкликати і опрацювати. Комітет візьметься потім доопрацювати і внести більшістю комітету цю норму?

МАМКА Г.М. *(Не чути)*

ОСАДЧУК А.П. Я особисто долучусь...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте конкретно, хто готовий з членів комітету підтримати цю ініціативу?

КУНИЦЬКИЙ О.О. Давайте, кто больше всех критиковал этот вариант законопроекта, тот и подключится к устранению тех недостатков, о которых так было много сказано. И это будет самый действенный способ. А мы потом на комитет это вынесем. Да, вот.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович, ви берете на себе таке зобов'язання?

ЯЦИК Ю.Г. Есть автор законопроекта, который несет идею этого законопроекта.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми ж говоримо про проходження його, Юля. Тобто ми ж не про те, щоб заговорить. Ми ж за те, щоб вирішити цю проблему.

ЯЦИК Ю.Г. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Правильно. *(Шум у залі)*

Подивіться, будь ласка, автори законопроекту названі. Тому я просто хочу зрозуміти, щоб ми не завалили цей законопроект ні в залі, а нормально зробили. Якщо ми таку схему приймаємо, що ми його, наприклад, як ви гадаєте, наприклад, відкликаємо, але протягом декількох тижнів доопрацьовуємо, вносимо новий на розгляд комітету. Він розглядався роками – це факт. Ні, ідея ця вітала.

Тому я просто хочу, щоби ми потім не заговорили, що, насправді, тої проблеми не існує. Тобто проблема існує, ми все це засвідчили, так. Я хочу, якщо ми уже підключаємось, ми доробляємо його, і за місяць ми зустрічаємось на комітеті з новим законопроектом з баченням таким чином.

Як ви гадаєте, я в першу чергу хочу запитати авторів, такий варіант? Ви почули зауваження, вони є слухними, частково ми можемо їх врахувати через зняття. Максиме, Олександрє, що ви думаєте з цього приводу? Щоби повернутися і, дійсно, вирішити ту проблему, про яку ви щойно озвучили. Ніхто звідси не виходить.

Отже, перша пропозиція тоді, пропозиція була озвучена перша – підтримати цей законопроект. І друга пропозиція – це по суті відправити його на доопрацювання. Але, якщо ми з вами домовляємось, то давайте автори його можуть відкликати, відкликати його у Верховній Раді і внести протягом місяця новий доопрацьований законопроект з врахуванням КУпАП, з врахуванням змін до інших норм Кримінального кодексу для того, щоб ми тут в комітеті одноголосно його підтримали. Сприймається?

Перша пропозиція про підтримання цього законопроекту до першого читання. Я ставлю на голосування пропозицію: ухвалити висновок, підтримати даний законопроект 2235 у першому читанні за основу. Перше. Ну в порядку надходження пропозицій.

Хто за це, прошу проголосувати. Підніміть, будь ласка, руки. *(Шум у залі)* Дайте нормально порахувати.

Проти? Хто – проти? Утримались? Три утримались.

Колеги, рішення прийнято. Але це не знімає того питання, з якого ми почали, воно потребує доопрацювання.

Далі. Наступний законопроект 1149 про внесення змін до КУпАПу щодо посилення відповідальності за порушення безпеки в лісах. Доповідає автор Дмитро Шпенюв. Він написав листа про прохання розгляду без його участі, ми погодилися, що ми такий законопроект розглядаємо, тому прошу доповісти В'ячеслава Медяника, голову підкомітету.

МЕДЯНИК В.А. Шановний головуючий, шановні колеги! Проектом Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за порушення вимог пожежної безпеки в лісах) передбачається внесення змін до статті 77 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно з якими пропонується посилювати відповідальність за порушення вимог пожежної безпеки в лісах. А саме: викласти у новій редакції, збільшивши при цьому розміри адміністративного стягнення у вигляді штрафу за вчинення правопорушень, передбачених данною нормою.

Підкомітет вважає, що прийняття даного проекту сприятиме зупиненню правопорушення вимог пожежної безпеки в лісах, підвищення ефективності застосування норм КУпАПу, збільшення доходної частини державного бюджету в залежності від кількості виявлених правопорушень та притягнутих до відповідальності осіб, вчинивших вказані вище правопорушення.

З огляду на викладене вище підкомітетом вноситься пропозиція прийняти його за основу в першому читанні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чи є необхідність висловлюватись чи вже переходимо до голосування? Посилити відповідальність за порушення пожежної безпеки в лісах. Підкомітет пропонує за основу.

І я ставлю на голосування пропозицію підкомітету ухвалити висновок комітету і рекомендувати Верховній Раді прийняти законопроект 1149 в першому читанні за основу.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Кабелі, ліси. Проти? Утримались? Рішення прийнято.

Колеги, декілька у нас ще є важливих питань. Це питання про план роботи комітету на другу сесію Верховної Ради України дев'ятого скликання. Ми підготували відповідний план, ви з ним ознайомились. Я пропоную затвердити план роботи на другу сесію Верховної Ради.

Хто за цю пропозицію, прошу голосувати. Хто за затверджений план роботи комітету? Проти? Утримались? Один – утримався.

Про розклад засідання комітету на листопад 19-го року. У нас, значить, є розклад засідань: 8 листопада комітетські слухання, 13 і 27 листопада засідання комітету для того, щоб ми могли чітко планувати роботу.

Пропоную затвердити розклад засідання комітету на листопад місяць. Хто – за, прошу голосувати. Хто за розклад засідань? Проти? Утримались? Одноголосно.

УСТИНОВА О.Ю. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми щось пропустили? Ні, ми пройшли, 2256 проголосовано одноголосно.

І остання інформація заступника голови пані Галини Михайлюк за підсумками участі в Парламентській асамблеї НАТО. Давайте зрозуміємо, чи ми ще готові слухати, чи перенесемо на наступний раз, колеги. Бо реально важлива подія. Пані Галина їздила в асамблею НАТО. Ну, щоб ми розуміли, чим займається і яким чином це працює.

МАМКА Г.М Я вибачаюсь. Нормальна людина може працювати максимум півтори години. Да, через півтори години... ми трошки вже більше сидимо тут працюємо. Якщо ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Попросимо перенести?

МАМКА Г.М. Тим паче, проблематика і робота, співпраця, тим паче, що всі правки, да, перший раз враховані на такому рівні. Якщо, щоб ми більше вникли, можна перенести...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, до речі, у нас завтра-післязавтра Єнс Столтенберг буде знаходитись в Україні, буде виступати у Верховній Раді.

МИХАЙЛЮК Г.О. Я через дві години з ним зустрічаюсь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так. Фактично, також...

Переносимо тоді на наступне засідання. Спокійно обговоримо. І за підсумками приїзду Єнса Столтенберга в тому числі. Немає заперечень? Немає.

По "Різному", які є пропозиції по "Різному".

КУНИЦЬКИЙ О.О. Пропозиція, якщо ми так швидко почали працювати, може повернемося до розгляду справи про зняття недоторканності, ні?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, в "Різному" є пропозиція наших колег заступників Павлюка і Іонушаса делегувати їх в робочу групу по доопрацюванню законопроекту про азартні ігри. Немає заперечень, щоб наші колеги виконали представницьку функцію в іншому комітеті?

КУНИЦЬКИЙ О.О. Ще раз.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це який комітет?

ІОНУШАС С.К. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Економіки зараз.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Ще раз про що йде мова?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Значить, зараз в сусідньому комітеті, Комітеті з питань економічної політики розглядається законопроект про легалізацію азартних ігор. І були наші колеги також. Ми для того, щоби взяти участь в роботі, є пропозиція делегувати наших членів.

КУНИЦЬКИЙ О.О. Так, я був на декількох робочих групах. Це я, я приєднуюся.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви хочете так само? Будь ласка, трьох членів делегувати.

МАМКА Г.М. Чекайте, але ж ніхто їм не забороняє брати участь в роботі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все. Вони підняли це питання в "Різному", ми їх делегуємо і забезпечуємо.

Все, порядок денний вичерпано. Дякую вам. Засідання комітету оголошую закритим. Дякую вам.